

DERSAADET

1. KİTAP

MUTLULUĞA AÇILAN KAPI

YAZAN

JEASTRA

“DÜNYA BARIŞI AKTİVİSTİ”

1. BÖLÜM

DENEY

BİZİM DÜNYAMIZ

Saadet psikolog karşısında kimbilir kaç dakikadır ağlamaktadır. Durup konuşmaya devam etmek ister ama yıllardır içinde biriktirdiği sıkıntılar artık tutulamaz halde gözlerinden yaşlar olarak dökülür. Üstelik de karşısındaki, kurumun anlaşmalı psikoloğu olduğu ve Saadet'in aklında hep acaba burada anlattıklarım kurumla paylaşıyor mudur şüphesi olduğu halde, içinde biriktirdiği her şeyi anlatmak için kendini toplar. Önündeki sehpanın üstünde duran mendil kutusuna uzanır, her gelen bu şekilde ağladığı için mi burada bir kutu mendil var acaba' diye düşünür, bir mendil alır, gözlerini ve burnunu siler, burnunu çekerek konuşmaya devam eder:

“Ama bu bence insan kaynakları biriminin hatası. Ben müdürümle çok iyi anlaşıyor olsam bile aynı müdürle 16 yıl çalışmak doğru değil, çok iyi anlaşılan insanların bile birlikte bu kadar uzun süre çalışmasına izin verilmemeli, kaldı ki ben, beni belki de hayatımda tek sevmeyen insanla 16 yıldır çalışıyorum. Çalışanı bir müdüre tahsis ediyorlar, aynı şirket arabası gibi, sonra çalışanın kaderi, terfi edip etmeyeceği müdürün iki dudağının arasına, müdürün insafına bırakıyorlar. Üstelik müdürler arabalarına, çalışanlarına davrandıklarından daha iyi davranıyorlar. Kaç defa insan kaynaklarına gidip beni başka birime geçirmelerini talep ettim. Kaç yıldır kafa yoruyorum, müdürüm beni neden sevmiyor, neden bir türlü terfi edemiyorum diye. Üstelik ben bu kuruma sınavla girdim. Ankara’da Radyo Televizyon ve Sinemayı bitirir bitirmez ilk girdiğim iş sınavını kazanıp Türkiye’nin en büyük kurumlarından birine başlamam o dönemde büyük başarıydı. Ama kariyer yolculuğum aynı şekilde başarılı olamadı. Adamın odasının kapısı paralel evren kapısı gibi. O odanın kapısından içeri adım attığımda, beni bile şaşırtacak şekilde itibarım yerlerde sürünüyor, o kapının dışında da, yani neredeyse her yerde, beni bile şaşırtacak derecede itibarım yüksek. Herkesin paraya, güce, statüye önem verdiği bir dönemde ben resmen “title’ı olmadan itibarı olan” bir insanım.”

Psikolog genç yaşına rağmen bu kurumun çalışanlarına bakmaya başladığından beri Saadet gibi çok kişiye danışmanlık vermişti. Neredeyse her gelenin burada ilk seanslarda kendini tutamayarak ağlamasına alışıktır ama Saadet’te farklı bir şeyler var diye düşünür, son söylediğini detaylandırmasını ister. Saadet de artık biraz sakinleşmiştir, yüzüne gelen hafif bir gülümsemeyle, biraz daha dik oturarak anlatmaya başlar:

“Yani, ben daha müdür yardımcısı bile olamamışken, herkes bana müdür muamelesi yapıyor, ‘dosyamıza Saadet Hanım baksın, o reddetse bile en azından haklı gerekçelerle reddedildiğini biliriz’ diyorlar. Ya da mesela servis şoförü aracını değiştireceği için sattı, yeni araç alana kadar bir arkadaşının siyah VIP minibüsünü kullanıyor bizi getirip götürmek için. Bu ara çok az insan var serviste, malum ben de çok yorgunum, her sabah evden zar zor çıkabiliyorum ve her sabah bir iki dakika geç kalıyorum, bakıyorum adam gelmiş, servis aracının kapısını açmış, kendisi de inmiş aracın kapısında beni bekliyor. (Kıkırdayarak) Zengin turistler gibi geliyorum işe. Ya da mesela benden 14 yaş küçük bir ekip arkadaşım var, Erdem. Biraz “kadından müdür olmaz” kafası var, değiştirmeye çalışıyoruz. O bile “bırakın müdür yardımcısını çoktan müdür olmanız gerekirdi” diyor. Bu arada araba demişken, bir gün gittim müdürüme ve ‘ben Ferrari’yim ama siz beni kapalı garajda durduğum yerde çalıştırıyorsunuz’ dedim, o da bana kızdı, “bırak da bunu başkaları söylesin” dedi, ama senelerdir birisi beni övmeye kalktığında ya onu susturuyor ya da “Saadet ayarlamıştır kesin” diyor. Neyse ben sonra İnsan kaynakları birimine gittim ve bizimle ilgilenen yetkiliye bu durumu anlattım. O da kesinlikle “amma saçmalamışsın” demeden, bankanın uyguladığı bir karakter testine soktu beni ve yani dünyayı değiştirme potansiyeli olan karakter yapısında.”

İşte bu, psikolog için gerçekten yenidir. Notlarına bakar, daha önce aldığı notlarda müdür yardımcılarının Saadet’in terfi eden arkadaşları olduğunu okur. Bu müdür yardımcılar Saadet’in terfi etmesi için ne öneriyorlar diye sorar. Saadet iç geçirir, tekrar burnunu siler, gözlerine az önce gelen parıltı gider, yeniden bulutlar gelir:

“Dirsek teması diyorlar, ama laf arasında “adam seni bir şey yapmayacak” da diyorlar. Yani ben hiç yakalayamayacağı bir havucun peşinden koşan tavşan gibiyim.”

Psikolog tekrar notlarına bakar. Saadet’in eşi Mert de aynı kurumda şube müdürü olarak çalışmaktadır. Oğlu Umut ise özel bir yabancı lisede okumaktadır. Saadet’in çalışma hayatıyla ilgili diğer seçeneklerinin ne olduğunu sorar. Saadet, hayatın kendisine ne kadar az seçenek sunduğunu anlatır:

“Oğlum yabancı bir özel okulda okuyor. Evet. Ve eşim de onun üniversiteyi yurtdışında okumasını hayal ediyor. Ama kendisi de aynı kurumda ve onun da işten atılmama garantisi olmadığından benim pozisyonumu daha garanti görüyor. Yani ben mutsuz mutsuz çalışmaya devam.”

Psikolog Saadet’in genel olarak iyi durumda olduğunu düşünmektedir. Daha önceki görüşmelerinde iş ortamının güzel olduğunu, birlikte kahkahalarla güldükleri çok eğlenceli bir arkadaş grubu olduğunu, hizmet verdiği tüm çalışanların onu sevdiğini anlatmıştır.

“Bu kadar sevilip sayılırken bir tek müdürünüzün sevmiyor olmasının sizi mutsuz etmesine neden izin veriyorsunuz?”

Saadet telefonuna uzanır, internette aşırı yüklenmiş eşek fotoğrafı bulur ve psikoloğa göstererek anlatır:

“Çok çok yoğun çalışıyoruz, internetteki bu aşırı yüklenmiş eşek fotoğrafı var ya, görür görmez “işte ben” dedim. Ben her akşam iki kamyon bir otobüs çarpmış gibi gidiyorum eve, servislerimizi de sedye gibi görüyorum, ‘servislerle evlere kaldırıyoruz’ diyorum. Akşam birkaç saatte, az biraz kendimize gelebilsem geliyorum ertesi gün yine otobanda kalmış tavşan misali çalışıyorum. Gözlerimde fer, anlam kalmadı, biri bir şey söylediğinde ne dediğini anlayana kadar birkaç saniye bön bön bakıyorum. Tuvalete gitmek için bile zamanımız yok. Ara verebilmek için sigara içiyorum.”

Psikolog bir taraftan defterine not alırken, şüpheyle bunun mazeret gibi görüldüğünü söyler. Saadet kendini açıklamaya çalışır:

“Hayır birkaç defa bıraktım sigarayı. Sigara içmediğin zaman hiç yerinden kalkmadan çalışıyorsun ama sigara içtiğin zaman, iki elin kanda olsa, o sigara içiliyor ve herkes bunu normal karşılıyor. Yani sigara içenlerin ara verip o sigarayı içmesi en doğal hakkıyken sigara içmeyenlerin hiç ara verme hakkı yok gibi bir algı var. Ve yıllardır böyle. Bu çalışma şeklinin sağlıklı olmadığını söylediğim için de ben kötü oluyorum. Sanki böyle çalışmakta bir sıkıntı yokmuş da ben beceremediğim için ya da ortamı zehirleyen kadın olduğum için dırdırlanıyormuşum gibi bakılıyor. Üstelik bugün buraya gelmek için bir saat erken çıkmanın bedelini yarın çok ağır ödeyeceğim. Şimdi işler biriktikçe birikmiştir. Ama müdürüme kızmıyorum. Onu kaderin yol tabelası gibi görüyorum. ‘Burada çalışmaya devam edemezsin, senin yolun başka, o tarafa yönel’ diyor.”

Yol tabelası benzetmesi psikoloğun çok hoşuna gider. “Kadın gerçekten orjinal” diye düşünür;

“Yol tabelası benzetmesi güzelmiş. Peki ne tarafı gösteriyor bu yol tabelası?”

Bu sefer Saadet çocuk gibi neşelenir, gözlerinde umut ışıyla ve heyecanlanarak anlatır:

“Bu işten ayrılıp Dünya Barışı aktivisti olmayı düşünüyorum. Şu an kafamda Dünya Barışı konulu bir animasyon projesi var.”

Psikoloğun Saadet’le ilgili düşünceleri bir anda değişir, defterine “imkansız hayaller peşinde, ayakları yere basmıyor” diye not alır. Onu biraz daha ayakları yere basan planlar yapmaya yönlendirmek ister:

“Sizden önümüzdeki buluşmaya kadar bu yol tabelasının size tam olarak nereyi işaret edebiliyor olabileceği üzerinde düşünmenizi rica ediyorum. Bir sonraki görüşmemizde bunun üzerinde daha uzun konuşuruz. Görüşmek üzere.”

Saadet kalkar, el sıkışır, Saadet odadan çıkar, Psikolog arkasından başını sallar, alaycı güler.

Saadet, eve gelir, Mert normalde her akşam 1,5 saat İstanbul trafiğinde takılmaktadır ancak bugün yakınlarda bir toplantısı olduğundan çok geç kalmadan eve gelmiştir. Yine de ocağın üstündeki yemeği ısıtıp yememiş, Saadet’in gelmesini beklemiştir. Saadet içeri girer, üzerini değiştirip ellerini yıkayıp mutfığa girer, Mert’e ve Umut’a seslenir, Mert ve Umut masaya oturur, Saadet, yeni pişmiş, ocağın üstünde duran tencereden tabaklara yemeklerini koyarken söylenir:

“Evde her gün yemeğimiz hazır ocağın üstünde tencerede bekliyor, sen tencereden yemeği alıp tabağına koymam için beni bekliyorsun.”

Mert yemeği hep birlikte yemek istediğini söyler. O da yorgundur, Saadet kadar operasyonel yoğunluğu yoktur ama üzerinde çok yoğun pazarlama hedeflerini tutturma baskısı vardır. Her yılın başında kurum şubelere tutturulması imkansız görünen zor satış hedefleri verir, şubedekiler yıl sonuna kadar zar zor o hedefleri tutturur ama ertesi yıl “madem bu hedefler tutuyor daha fazlasını verirsek onu da tuttururlar” mantığında yeni imkansız hedefler verilir. Mert de yıllardır bu hedeflerin tutturulmasını sağladığı için sevilen şube müdürlerindendir ama o da çok yorulmuştur. Saadet yemeğini yerken, psikoloğa yeni içini dökmenin verdiği rahatlıkla, kaç yıldır mutsuz çalıştığını, aynı mutsuzlukla çalışmaya devam edemeyeceğini, işi bırakmayı düşündüğünü söyler. Mert şaşırır ve öfkelenir, her öfkелendiğinde olduğu gibi yeşil gözlerini patlatır, kaşları çatılır, yakışıklı yüzü ürkütücü bir ifade alır;

“Saçmalama lütfen. Görmüyor musun, Türkiye’de İsveç standartlarında yaşıyoruz. Etiler’de oturuyoruz, oğlumuzu yabancı özel okulda okutuyoruz, yazın onu Avrupa’ya dil kursuna göndereceğiz, biz de onu kursa bırakıp Avrupa’da gezeceğiz, eğitiminin devamı için de Avrupa’daki üniversiteleri araştırıyorum. Yardımcın kadın var, eve geliyoruz ev tertemiz, yemeğin pişirilmiş. Elini sıcak sudan soğuk suya sokmuyorsun. Bir de ocaktaki hazır yemeği tabaklara koyarken söyleniyorsun. Senin yerinde olmak isteyen kaç kişi vardır biliyor musun? Üstelik evinle işin yürüme mesafesi, İstanbul’da bu ne kadar büyük bir lüks. Sen ayrılırsan sadece ben çalışıp bütün bu standardı sağlayacağım öyle mi? Oh valla, deli çalışsın akıllı yesin. İş bırakırsan Lisade Hanım gider, temizliği de yemeği de sen yaparsın...”

Aralarında bir tartışma başlar. Saadet tükenmiş durumda olduğundan hararetle savunamaz kendini. Bir eliyle yemek yerken bir eliyle başının ağrıyan bölgesine bastırarak:

“Hayır ben ayrılalım da evimin kadını olayım demiyorum ki, biraz dinlenirim, dinlenmem lazım çünkü resmen tükenmiş durumdayım, sonra tekrar çalışırım. Ben zaten çalışmayı seviyorum.”

Mert hızını alamaz. Saadet'i neredeyse azarlayarak buradan ayrılırsa nerede çalışacağını sorar. Saadet'in yaptığı iş sadece birkaç kurumda daha vardır. Mert başka nerede iş bulabilirsin ki diye sorar. Saadet dünya barışıyla ilgili animasyon dizisi fikri olduğunu söyleyince Mert boş boş bakar:

“Gerçekten, sadece fikir de çok karnımızı doyurur. Ne yaptın şimdiye kadar bu projeyle ilgili, bir söyle çok merak ettim. O kadar kursa gittin, devamlı da farklı kurslar. Bir gün senaryo yazma kursuna gidiyorsun, sonra geliyorsun, neymiş efendim gelecek bilgisi kursuna gidiyorsun, bir gün geliyorsun modelizm kursuna gidiyorum diyorsun, ortada bir şey yok. Senaryo yazma kursuna gittin, otur madem yaz senaryonu, birilerine satarsan işinden ayrılırsın.”

Saadet'in gözleri dolar. Bitik halde kendini savunmaya çalışır.

“Her gün eve insan enkazı gibi geldiğimi görüyorsun, beynim yanmışken nasıl oturup da senaryo yazayım? Bana sadece biraz zaman ver, hem bak dünya barışıyla ilgili doğru dürüst prodüksiyon da yok, kafamdaki fikirden biraz bahsedeyim...”

Mert sözünü keser. Saadet'in senaryo yazabileceğine zaten inanmıyorken konunun Dünya barışı olduğunu da yeni fark etmiştir. Aşağılayarak:

“Hah konu da dünya barışı, aç kalacağımız net belli oldu.”

O zamana kadar dinleyen Umut konuya girer;

“Anne savaşlar asla bitmez”

Bunun üzerine Saadet hala aynı bitik halde dünya barışının mümkün olduğuna ikna etmeye çalışır:

“Öğrenilmiş çaresizlik. Yani asla bitmez diyerek, bitmesi için çalışmaya başlamamız bile engelleniyor. Hem ben seni böyle mi yetiştirdim, mücadele etmeden, “yapılamaz” diyerek hiçbir şey başaramazsın. Benim hayattaki felsefem, “sen önce elinden geleni yap, sonra olmazsa da “ben elimden geleni yaptım ama olmadı” dersin. Ama mücadele etmeden bırakmak asla yapımda yok. Ben bitti demeden bitmez.”

Mert bu sefer Saadet'in hayatın gerçeklerinden kopuk olduğunu ve bir de kendini dev aynasında gördüğünü düşünerek “sen kimsin de savaşların bitip bitmeyeceğine karar vereceksin” diye sorar. Saadet fikrini savunmaya devam eder:

“Amerika'ya gittiğimizde Las Vegas'ta bindiğimiz taksinin şoförü Türkiye'nin Suriye'yle savaşa gireceğini de söylemişti. Yani birileri, dünyanın en iyi üniversitelerinden mezun dahilerini alıp, “bugün dünyanın neresinde savaş çıkarsak” diye plan yapıyor, sonra bu planı da bindikleri takside konuşuyorlar. O zaman dedim ki, demek ki bütün savaşlar masada başlıyor masada bitiyor. 30 yıl

içinde 50 yıl içinde nerelerde savaş çıkacağını planlıyorlar, insanların çocuklarını evden kaçırıp terörist olarak yetiştiriyorlar, sonra basından insanları satın alıyorlar, savaşa kamuoyu oluşturmak için çalışıyorlar”

Mert bir kez daha Saadet’in cahil cesaretine hayretle bakar, sözünü keserek müdahale eder:

“Ve bu kadar büyük organizasyona çomak sokabileceğine mi karar verdin? Orada gerçek hayattan kopuk yaşıyorsunuz siz. Hayat zor, para kazanmak zor, seninkisi ütopya.”

Saadet fikrini savunmaya devam eder. Karşısındaki kişi onu ikna etmek için mantıklı şeyler söylediğinde hep dinler, ikna olmaya da açık olmuştur ama tartışma onun fikirlerinin aşağılanmasına döndüğünde de kendini savunmaya devam eder. Zaten hep nerede duracağını bilmemesinden dolayı hayatındaki otorite figürleriyle sorun yaşadığı aklına gelir, yine de durmaz. Gerçi Mert gibi hararetle değildir, tükenmiş halde;

“En tehlikeli düşünce, doğruluğu kabul edilmiş ve artık üzerinde düşünülmeyen düşüncedir. Bak Avrupa Birliği’ne. O ülkelerin hepsi birbiriyle yüzlerce yıl boyunca savaşmışlar. İngiltere’yle Fransa arasında yüzyıl savaşları var, yüz onaltı yıl sürmüş. 1. ve 2. Dünya Savaşlarında hepsi birbirini bombalıyor. Sonra bir anda karar veriyorlar, birbirleriyle savaşmayı bırakıp birleşiyorlar ve dünyanın en medeni, yaşam kalitesi en yüksek coğrafyasına dönüşüyorlar. O yüzden asıl tehlikeli olan, ‘savaşlar bitmez’ düşüncesi. Ayrıca sen, lise giriş sınavına hazırlarken Umut’u, bir ara askeri liselere yazdırmayı düşünmüştün, ben zaten karşı çıkmıştım ama yıllardır bilgisayarda savaşlı öldürmeli oyunlar oynayan oğlun bile askeri liseye gitmek istememişti. Bu ne demek; birincisi; demek ki savaşlar insan doğası falan değil, ikincisi de yeni jenerasyon savaşa eğilimli değil. Ben umutluyum, Umut askerlik yaşına gelene kadar tüm dünyada savaşların yasaklanmasını sağlarım diye düşünüyorum. Ayrıca dünya barışı herkes için faydalı, bu savaşlardan çok para kazananlar için bile faydalı. Bunu çomak sokmak olarak düşünme, kazananı olmayan endüstriyi, kaybedeni olmayan endüstriye dönüştürmek olarak düşün.”

Bu sefer Umut tutamaz kendini. Zaten babasının daha realist, neyin ne olduğunu bilen biri olduğunu, annesinin de yıllardır hep aynı yerde, hep aynı insanlarla, hep aynı işi yaparak dünyadan kopuk çalıştığını düşünmektedir. Babasının tarafını tutarak:

“Anne bayağı hayal dünyasında yaşıyorsun sen, ama senaryo yazarken işine yarayabilir bu. Gerçi şimdiye kadar başladığın hiçbir işi tamamlamadın ama.”

Kıkırdarak babasına bakar, babasıyla havada ellerini çıkarlar, ikisi de Saadet’in hayalini satın almamıştır. Saadet hangi işi yarım bıraktığını sorar. Baba oğul birbirlerine bakarlar sonra saymaya başlarlar:

“Oooo, başlayayım mı saymaya, benimle birlikte Almanca öğrenecektin, yarım bıraktın, örgü öreceğim dedin, gittik Eminönü’nden yün aldık, bir tane kazak öremedin...”

Mert konuşmayı Umut’tan devir alarak devam eder. Saadet’in gittiği ama daha sonra devam ettirmediği kursları bir bir sayar,

“Modelizm kursuna gittin, kumaş aldın ama bir tane bile kıyafet dikmedin, senaryo kursuna gittin ama bir tane bir şey yazmadın.”

Saadet genel olarak tükenmişlik modundadır. Mert ve Umut yarım bıraktığı işleri bir bir sıraladıkça daha da bitkinleşir. Yine de kendini savunmaya devam eder.

“Her gün sel felaketi gibi gelen iş yoğunluğunda savrulur gibi çalışıyorum, yıllar önce miyop ameliyatı olduğumda göz numaram sıfırlandığı halde her gün saatlerce bilgisayara bakmaktan gözlerimde fer kalmadı, miyop numarası tekrar oluştu, o yüzden tekrar gözlük takmaya başladım. Ama normalde hep çalışkan bir insan olduğumdan işi bırakmam tamamen bırakmak olmayacak, tekrar söylüyorum ben çalışmayı seviyorum, sadece biraz dinlenmem gerek çünkü tükenmişlik sendromundayım.”

Mert ekonomik kriz beklediğini, dünyada resesyon tehlikesi olduğunu, kendi işinin de garanti olmadığını, en azından Saadet niş bir iş yaptığından onun maaşının garanti olduğunu söyler. Saadet, bitik halde kendini ve dünya barışıyla ilgili fikirlerini savunmaya çalışır.

“Dünyada o kadar iyi üniversite mezunu insan varken hala ekonomik krizler, yüksek enflasyon, resesyon gibi olumsuzlukların olmasına aklım ermiyor gerçekten. Fütüristler Derneğinin açtığı Gelecek Akademisinde bize geleceğin oluşmuş ve bizi bekleyen statik bir durum değil, aklımız, bilğimiz ve duygumuzla geleceği bizim şekillendirdiğimizi öğretiler. Yani diyorum ki bu olumsuzlukları kabullenmek yerine, oturduğumuz yerde başımıza gelecekleri beklemek yerine, olumlu bir gelecek, olumlu bir dünya düzeni kurmak için çalışmalıyız.”

Mert’in iyice sinirleri zıplar, işten ayrılırsa Saadet’i boşamakla tehdit eder. Saadet bunun tehdit değil blöf olduğunu bilmektedir. Mert hem yakışıklı hem de kariyerli bir adam olmasına rağmen evine düşkün, karısına sadık, iyi bir aile babasıdır. Hatta insanlar, mevcut başarı algısıyla, Mert’in Saadet’ten daha iyisine layık olduğunu bile düşünmektedir ama Saadet Mert’in kendisini terk etmeyeceğinden son derece emindir. Yine de adamını kaybetmeyi göze alamaz ama dünya barışıyla ilgili animasyon dizisiyle ilgili onu ikna etmek için son bir defa gücünü toplar;

“19 yıllık çalışma hayatımızda kendimizi biraz garantiye almayı başardık, biraz kira gelirim de var, ayrılıp dünya barışıyla ilgili animasyon dizisini yazıp, kısa sürede para kazanmaya başlayabileceğimi düşünüyorum.”

Mert, çalışmaya devam ederken senaryosunu yazıp bir yere kabul ettirebilirse o zaman işten ayrılabilceğini söyler. Saadet daha fazla direnemez, mutsuz mutsuz yemeğini bitirir. O sırada Mert kalkıp bir plastik bardağı çöpe atar. Saadet de onu çöpten alır, yıkayıp tekrar kullanılabilir bir şey olduğunu söyler. Mert de ucuz bir şey olduğunu, çöpten almasına değmeyeceğini söyler. Saadet üniversite ilk yılından beri çevrecidir. Zaten dünya barışını da, dünyayı en çok savaş endüstrisi kirlettiği için savunmaktadır. Üniversite ilk yılında fakültede merdiven altındaki kağıt çöpünü fark etmiş, evdeki okunmuş gazeteleri biriktirip iki otobüsle gittiği okuluna taşımaya başlamış, sonra annesini de çevreci yapmış, annesi de sitedeki bütün komşularını gazeteleri biriktirip kağıt çöpüne atmaya ikna etmiştir. Annesi daha sonra işi biraz daha ileri taşımış, çamaşır makinesinin durulama suyunu kovalarda biriktirip tuvalette kullanmaya başlamıştır. Ama işte kendisinin, annesinin ve komşularının bireysel çabaları yaklaşık 25 yılda dünyanın koca bir çöplüğe dönüşmesine ve dünyanın hızla kirlenmesine engel olamamıştır. Yine de bir gayretle Mert'e;

“Evimizde dönüşüm çöpü de var, bak balkonda, plastik gibi dönüştürülebilecek materyalleri normal çöpe değil, dönüşüm çöpüne at lütfen.”

Önce Umut görüşünü söyler;

“Anne, o plastik bardak üretildiği andan itibaren çöp.”

Mert Saadet'e bilendiği için onu sinir edecek şekilde cevap verir;

“İstanbul Büyükşehir Belediyesi, çöpleri atık yakma tesislerinde yakıyor zaten.”

Saadet o atıkların aslında hammadde olarak dönüştürülmek yerine yakıldığında daha büyük kirliliğe sebep olduğunu söyler ama artık o kadar çökmüştür ki, sesini kendi bile zor duyar. Masadan kalkınca, yaklaşık 8 yaşından beri bilgisayar oyunlarına çok düşkün olan Umut hemen bilgisayarına oyun oynamaya gider. Saadet, ödevi olup olmadığını sorar Umut da ödevlerini bitirdiğini söyler. Normalde bu kadar oyun oynamasından hiç memnun değildir ama genel olarak dersleri iyi olduğundan ve kendisinde Umut'la kaliteli vakit geçirmelerini sağlayacak fikirleri de enerjisi de olmadığından umutsuzca kapıyı kapatır, Mert'in yanına salona gider, Mert salonda oturduğu yerde sigara içmektedir. Mert için sigara her şeyden önemlidir. Çocuğu olduğu zaman bile evde ve arabada sigara içmeyi bırakmamıştır. Hatta Saadet, “Mert beni bırakır, sigarayı bırakmaz” diye düşündüğünden Mert'in sigarası için “kumam” der. Saadet de, cama yakın bir yere oturur, bir sigara yakar, birlikte televizyonda çok ünlü bir yarışma programını izlerler. Tropikal bir adada geçen bu yarışmada, İstanbul'da hava ne kadar soğuk ya da gri olursa olsun bu tropikal cennetlerde hava hep güzeldir, insanlar turkuaz rengi denize girmektedir. Saadet, kendi hayatındaki rutinden, sıkışmışlığından biraz kurtulduğunu hissettiğinden bu yarışmayı izlemeyi sever. Mert'le çok az konuşurlar, az önce tartıştıkları için değil, ikisi de gün içinde çok yorulduğundan ve yorgunluktan halleri kalmadığından. Aklına vize başvurusu sonucunun belli olduğu gelir, Mert'e yarın sabahdan vizeleri almaya gideceğini söyler, Mert'ten kendisini metro durağına bırakmasını ister. Mert trafikten dolayı o rotayı tercih etmediğini söyleyince Saadet itiraz eder;

“Bu ikimizin ortak işi ve bu ortak işleri ikimiz de halledebileceğimiz halde genelde benim üstüne kalıyor, bari beni metro durağına bırakmak bu kadar sorun olmasın.”

Mert bir günlüğüne rotasını değiştirmeye razı olur. Saat 11:00 gibi hepsi yatıp uyur.

Sabah alarm çalınca Saadet enkaz gibi kalkar yataktan. “Eskiden benim yaşımdakiler bu yaşta emekli oluyormuş, üstelik de bu kadar çalışmadan ama ben hem aşırı yoğun çalışıyorum hem de emekli olamıyorum” diye düşünür. Yardımcısı Lisade Hanım gelir. Lisade Hanım Umut bir yaşındayken, köyden şehire yeni geldiği sırada Umut’un bakıcısı olarak işe başlamış, Umut büyüdükten sonra, Saadet ondan vazgeçemediği için yanlarında çalışmaya devam etmiş, çok temiz kalpli, çok güvenilir, şefkatli bir Anadolu kadınıdır. Etrafındaki herkes yabancı bakıcılar çalıştırırken, hem ara sıra kendi yurduna gitmesi gereken biri olmasın hem de manevi değerler açısından aynı dili konuştuğumuz bir insan olsun diye, Saadet bakıcının Anadolu insanı olmasını istemiş, Lisade Hanımın da tam kafasına göre olduğunu fark edince onunla çalışmaya başlamış ve bir daha da ayrılamamıştır. Tabi ki aralarda Mert, “Umut büyüdü, bakıcıya ihtiyacımız kalmadı artık” diyerek Lisade Hanım’ı göndermek istemiştir ama Saadet, hem işyerinde çok yoğun çalıştığı için hem de temizlik ve yemek konularında çok başarılı bir kadın olmadığı için Lisade Hanım’ı tutmakta ısrar etmiştir. Saadet’in ailesi Ankara’da, Mert’in ailesi İzmir’de yaşadığından burada Umut konusunda Lisade Hanıma ihtiyacı vardır. Lisade Hanım da İstanbul’a gelene kadar köyünde hem tarlada çalışmış, hem yemek ve temizlik yapmış, hem de çocuk büyütmüş ama kıymeti bilinmemiş ve genel olarak kötü muamele görmüş bir kadinken İstanbul’a gelip Saadet’in yanında çalışmaya ve para kazanmaya başlayınca kendisine kötü davrananlara resti çekmiş, onlar da “kadın para kazanmaya başladı artık” diye hemen kendilerine çeki düzen verip kötü muameleyi bırakmıştır. Lisade Hanım, aklına takılan bir şey olduğunda Saadet’e danışmış, Saadet’in verdiği akıllar çok işine yarayınca Lisade de kopamamıştır. En başından itibaren aralarında kadın dayanışması oluşmuş, birbirlerine aile gibi olmuşlardır.

Aylardan Ramazandır. Saadet bugün oruç tutmadığını söyler, Lisade Hanım Umut’a ve Saadet’e kahvaltılarını hazırlar, Saadet gün içinde yapılacakları söyler. Lisade Hanımın yine bir şey danışması gerekir. Sadece Umut’u değil, Mert’i de oğlu gibi görmektedir.

“Benim büyük oğlumun eski karısı Güllü, boşanınca torunumu Antalya’ya götürmüştü ya. Torunum orada çok mutsuz, ‘kesinlikle burada kalmak istemiyorum, beni yanınıza almazsanız evden kaçarım’ diyor. Biraz sorguladım annesinin yeni kocası dayak atıyormuş.”

Saadet’in yanında çalışırken Lisade Hanım’ın oğlu evlenmiş, torunu dünyaya gelmiş, sonra boşanmıştır. Çocuğun yaşı küçük olduğundan velayetini anneye bırakmışlardır ama şimdi hem anneden ayrılabilirler yaşı olduğundan hem de ileride büyük sorunlar yaşamasınlar diye Saadet çocuğu İstanbul’a yanlarına almalarını, para konusunda yardımcı olacağını söyler. Mert de, işe gidince avukat müşterilerine danışacağını, nasıl yardımcı olabileceğine bakacağını söyleyince Lisade Hanım “Allah razı olsun” der. Saadet Lisade Hanım’ı biraz neşelendirmek ister, Ramazan Bayramından sonra Beşiktaş Belediyesi’nin Sanatçılar Parkında her akşam ücretsiz yoga etkinliğinin başlayacağını söyler, Lisade Hanım çok sevinir, akşamları birlikte katılmak için plan yaparlar. Önceki yıl birlikte katıldıkları günlerde diğer katılanlar iki

farklı profilde kadını birlikte yoga etkinliğinde görünce hem şaşırmışlar hem de takdir etmişlerdir. Mert bozulur, akşam eve geldiğinde karısını evde görmek istediğini söyler, Saadet onun da gelmesi konusunda ısrar eder. Mert kararsız kalır, akşam trafiğinde yoga seansına yetişmesinin mümkün olmadığını söyler, Saadet de tekrar düşünür, çok yoğun çalıştığı için akşamları mesaiye kalabileceğini, dolayısıyla yetişemeyebileceğini anlatır, Lisade Hanım da onun gelmediği günler tek başına gidebileceğini söyler. Lisade Hanım yaptığı alışveriş listesini Mert'e verir, Saadet'le Mert birlikte evden çıkarlar, Mert apartmanda merdivenlerden inerken sigara yakar, Saadet Mert'e o akşam arkadaşlarıyla dışarıda iftar planları olduğunu hatırlatır.

Pasaportları aldıktan sonra Saadet, taksiye biner. Gideceği yeri söyler. Oturduktan sonra elindeki zarfın içinden pasaportları çıkarır, vizenin onaylandığını biliyordur ama ne kadarlık onaylandığına bakar, 15 günlük vizeyi görünce hayalkırıklığıyla başını iki yana sallar, pasaportları zarfa geri koyar. Arabada arabesk müzik çalmaktadır. Taksici Saadet'e "Rahatsız olur musun abla" diye sorar, Saadet prensip olarak negatif müzikler dinlemediğini söyler, taksiciye de dinlememesini tavsiye eder. Taksici radyo kanalını değiştirir, haber kanalında durur. Saadet, doğum yaptıktan sonra bir süre hiç haber izleyememiştir. O dönemde akıllı telefonlar ve sosyal medya da yaygın olmadığından sistemle bağlantısının bir ara koptuğu dönemde haber izlemediği için morali düzelince haberlerin hep felaket haberleri olduğunu ve depresyonu körüklediğini fark etmiş, bu sefer zorunluluktan değil, kendi tercihiyle haber izlemeyi bırakmıştır. Tabi bu sefer de etrafındakiler onun boş kafalı olduğunu düşünmeye başladığından eleştiri oklarına maruz kalmıştır. Bu vesileyle ne söylerseniz söyleyin bir şeyi ilk defa söylüyorsanız ve birilerinin sözcüsü değilseniz mutlaka eleştiri oklarına maruz kalındığını öğrenmiştir. Saadet, bari ara sıra da olsa haberleri takip edeyim diye sesini çıkarmadan haberleri dinler. Norveç'te 8 yıl önce bir yaz kampına silahlı saldırı düzenleyerek 77 gencin ölümüne sebep olan suçlunun cezasının azaltılması talebi konusunda halkta oluşan memnuniyetsizlikle ilgili Norveç Kralının basın toplantısı düzenleyeceğini, Amerika'da California'da yaşanan 2017 ve 2018'de büyük zarara sebep olan orman yangınlarının tekrar başladığını, Avusturalya'da orman yangını sezonunun başladığını, Amerika'da bir öğrencinin babasının silahıyla okulda katliam yaptığını, 20 kişiyi öldürüp 10 kişiyi yaraladığını, Venezuela'da insanlık krizinin devam ettiğini, dünyayı en çok kirleten sektörlerin açıklandığını, 1. Sırayı petrol, ikinci sırayı tekstil endüstrilerinin aldığını dinler. Saadet negatif haberlerden bunalır, radyoyu tamamen kapatır. Bu sefer de kendini tutamaz, taksiciye dünya barışıyla ilgili düşüncelerini anlatmaya başlar.

"Dünyayı en çok kirleten endüstri savaş endüstrisi bir kere, ama dünyada henüz bu bağlantı bile kurulamadı. Aslında bu yaşadığımız sorunların tamamı suni, insan yapımı sorunlar, farkında mısınız? Dünyada savaşları bitirsek, emeğimizi, paramızı, zamanımızı gerçek sorunlarımıza çözüm bulmak için harcasak bu sorunlarımızın hiçbirisi olmaz. "

Taksici, genç olmasına rağmen hayattan hiçbir beklentisi olmayan, kimbilir ne dertleri olan biridir. Saadet, dünya barışını savunurken genel olarak 4 kalıplaşmış düşünce ile karşılaşmıştır;

- "Savaşlar asla bitmez"
- "Savaşlar insan doğasıdır"

- “Bazı insanlar savaşlardan çok para kazanıyor”
- “Teknoloji savaşlar sayesinde gelişiyor”

Taksici de Saadet’in dünya barışıyla ilgili söylediklerine, zihnine yerleştirilmiş ama kendisine ait olduğunu zannettiğı kalıplarla cevap verir.

“Savaşlar asla bitmez abla. Savaşlar insan doğası, Habil’le Kabil’i düşün.”

Saadet kime dünya barışı dese ilk önce bu kalıp cümleyi duymuştur şimdiye kadar, dolayısıyla hazırlıklıdır.

“Tamam da birincisi; normal hayatta, ‘insan doğası kötü. Olabilir, cinayet işlemek de insanın doğasında var’ demiyoruz. Bunu kabullensek hak, hukuk, hapisane diye bir şey olmaz. Sen yolda giderken, Allah korusun, yanlışlıkla birine çarpsan, o da ölse seni hapse atarlar değil mi? Ama silah üreticilerini zengin etmek için çıkartılmış savaşlarda, sana ‘bu insanlar artık senin düşmanın öldürebilirsin’ dediklerinde öldürmek normal hatta yasal oluyor. Çeliřki burada... Üstelik de bütün savaşlar masada başlar masada biter. Aslında insan doğası olduğundan falan değil, birilerini zengin etmek için çıkartılıyor. İnsanın doğasında var diyerek de algı yönetimi yapıyorlar.”

Taksici bunun üzerine diğerk kalıplaşmış düşünceye geçer;

“Doğru da abla işte, çok para kazananlar olduğu sürece savaşlar bitmez. Bu parayı kazananlar savaşların bitmesine asla izin vermez”

Saadet bu kalıba da hazırlıklıdır;

“Bir kötülüğü bitirmek için o kötülüğü yapanlardan izin mi isteyeceğiz? Bu da algı yönetimi. Aslında Dünya Barışından daha çok para kazanılır, çünkü savaşlar Kapitalistlerin müşterilerini öldürüyor. Düşün, sana bana silah sattı, sonra biz birbirimizi vurduk, öldük, oyun bitti. Ama ikimiz de yaşadığımız zaman, bize ayakkabı, ev, cep telefonu, ilaç.. işte, aklına ne gelirse satarlar. Dünyada, balık yemi, köpek kulübesi dahil, her şeyi sadece insanlara satıyorsun. Yani dünya barışı aslında daha kazançlı. Bir hesap yaptım, tüm dünyada savaşlara harcanan para, dünya vatandaşlığı sistemine geçilse ve tüm dünyada bir tek insanı bile dışarıda bırakmadan insanlara dağıtılsa, her yıl, kişi başına 2800 USD düşüyor. Düşünebiliyor musun, sana, eşine, çocuklarına, (ışıklarda arabaların camlarını temizleyen ergenleri gösterir) řu dilencilere, sadece insan olduğumuz için ve güzel bir hayat yaşayabilmemiz için her yıl 2800 USD verildiğini. Savaşlar bitse dünyada ne açlık, ne kıtlık kalır.”

Taksici hala savaşların biteceğine inanmamaktadır ama para denilince akan sular durur, böyle rahat bir hayatı hayal etmek hoşuna gider. O sırada Saadet ineceği yere gelir, parayı öderken taksici “İnşallah dediklerini yapabilirsin de biz de görürüz abla” der. Saadet de inşallah der ve iner.

İşyerine geç gelmiştir, normalde kalabalık olan asansörler şimdi bomboştur, Saadet asansöre biner, ineceği katın düğmesine basar ama düğme yanmaz, ona rağmen kapısı kapanır, asansör hareket eder. Genel Müdür yardımcılarının katına gider, asansörün kapısı açılır ve Saadet’in karşısına bir güvenlik görevlisi çıkar. Saadet asansörün bozuk olduğunu söyleyince güvenlik görevlisi, kendileri çağırdığı zaman asansörün önceliği o kata gitmeye verdiğini söyler. Güvenlik görevlisi daha önce, Genel Müdürün malikanesine atanmadan önce bu binada çalıştığı dönemden Saadet’i tanımaktadır.

“Beni hatırlamadınız mı ben Murat.”

Saadet o an dikkat edince o da hatırlar. Murat artık genel müdürlük binasında güvenlik şefidir, ayaküstü biraz sohbet ederler, Murat’ı içeriden çağırırlar. Saadet “hayırlı olsun o zaman görüşürüz tekrar” der, tekrar ofis katının düğmesine basar, bu sefer düğme yanar ve doğru kata gider. Kapıda hem yöneticisi hem arkadaşı Pınar’la karşılaşır, ona da vize başvurusunun sonucunu söyler, 15 gün. Hem Amerika hem İngiltere vizesi olduğu, daha önce kaç defa Schengen vizesi aldığı halde bu ülkenin, çocuğun katılacağı dil kursu süresi kadar vize verdiğinden şikayet eder. Arkadaşı Pınar da vize uygulamasından çok şikayetçidir.

“Dünyayı gezen biri olduğum halde Hindistan vizesi almak için ne kadar uğraşmıştım hatırlıyor musun. Aslında vize uygulaması insan haklarına aykırı. Ben de bundan sonra vize istemeyen ülkelere seyahat etmeyi planlıyorum.”

O arada yanlarından geçen bir erkek çalışan, kızlara hangi konuda dedikodu yaptıklarını sorar. Saadet bozulur;

“Avrupa Birliği’nin. Neden iki kadını konuşurken gördüğünüzde sadece dedikodu yaptıklarını düşünüyorsunuz?”

Soruyu soran erkek duraksar, cevap vermeden gider. Pınar da konuşmanın uzamasından sıkılmıştır, Saadet zaten geç geldiğinden bir an önce işinin başına gidip çalışmaya başlamasını istemektedir. Saadet “dünya barışı olsa bütün dünya birleşse, sınırlar kalksa vize uygulaması son bulsa” deyince Pınar onu ilgi çekmek için dünya barışını konu etmeye başladığını söyleyerek bozar, sonra da işe dönmesini ima eder. Saadet bozulur. Zaten mutsuz ve heyecansız hayatına bir tek dünya barışını savunmak heyecan katıyorken, savunduğu şey hem ulvi hem de bütün dünya insanları için faydalıyken neden linç yediğine anlam veremez. “İnsanlar ne zaman bu kadar barış karşıtı oldular, neden kimse dünya barışına inanmıyor?” diye bir an düşünür. Üstelik normal hayatında çok iyi, çok merhametli, çok yardımsever insanlardır, dünya barışı dediğinde karşı çıkanlar. Sonra bilgisayarın başına gider, ekranı açar, işler birikmiştir, telefonu hiç susmadan çalmaktadır. İş yoğunluğu denilen girdaba girince ne dünya barışı kalır aklında ne de vize süresinin kısalığı.

Saadet yoğun şekilde çalışmaya başlar. Telefonu devamlı çalar, Saadet’in yüzü düşer. Çalışmaya devam ederken yoğunluktan fenalık basmaya başlayınca, dalgalı, uzun ve 44 yaşına göre gür saçlarını toplar, önce

ceketini sonra kolyesini çıkartır. Bir ara gözüne bir şey batar gibi olur, sol elinin işaret parmağını sol gözünün üstüne koyar, sağ eliyle mouse ile çalışmaktadır. O sırada Erdem’le göz göze gelirler. Erdem, Saadet’in “kafa kırık” moda geçtiğini söyleyerek gülmeye başlar.

Böyle birkaç saat geçer, öğlen yemeği zamanı gelir. Oruçlu olanlar dolaşmaya ya da uyumak için konferans salonuna, oruç tutmayanlar yemekhaneye yemek yemeye gider. Ortalık biraz sakinleşince yan masada oturan arkadaşı İrem, Saadet’e;

“Geçen ay sana adet olmadığımı söylemiştim ya, bu ay da adet olmadım, toplamda iki aydır geciktim, ama annem erken menopoza girdiğinden ben de menopoza giriş düzensizliği yaşadığımı düşünüyorum.”

Saadet az düşünür;

“Ben, şu yoğunlukta, hamile kalsam en erken 9 ay sonra doğum sancıları tuttuğunda anlayacağımdan korkuyorum. Geçen ay da söyledim, gecikmeni bir doktora göster mutlaka. Hamile de olabilirsin.”

İrem yemeğe gider, Saadet de nasılsa akşam mesaiye kalacağını, işleri mesaiye kaldığında bitirmenin daha iyi olacağını düşünerek yemeğe iner.

Yemekte arkadaşlarıyla konuşurken, Saadet’in telefonuna mesaj gelir. Saadet mesajı okur. Mert, Lisade Hanımın sabah verdiği alınacaklar listesinde yazanları anlamamıştır, Saadet’e sormak için listenin fotoğrafını çekip mesaj atmıştır. Saadet listeye bakar, sonra arkadaşları anlayacak mı diye merak eder ve listeyi onlara da gösterir. Arkadaşları listeye bakar, Lisade Hanımın yazdıklarından Findistan cevizi, Türk kavvesi, tatates ve sovanın ne olduğunu anlarlar ama listede bir şey daha yazıyordur, “yoha”. Onun ne olduğunu anlamazlar. Saadet fikir yürütmelerini isteyince yulaf, yumurta, yumuşatıcı gibi birkaç şey sayarlar. Saadet anlamamalarına şaşırır, “yufka” der gülererek. Sonra Lisade Hanımın kadersizliğinden bahseder;

“Güzel de kadın, burnuna hayranım mesela. ama işte dünya üzerindeki bir sürü insan gibi iyi eğitim alamadığından hayatı boyunca kötü muamele görmüş. Hoş, ben iyi eğitim aldım da ne oldu, ben de burada modern çağ kölesi olarak çalışıyorum. Annem beni doğururken onca DNA’yı ziyan etmeseymiş, şimdi 1.80 boyunda, mavi gözlü, minicik burunlu, dünya çapında bir star ya da manken olurum. Burada, bir bilgisayarın karşısında ömrünü geçiren, sinirli, stresli bir kadın olmak yerine sponsorlar eşliğinde dünyayı dolaşır olurum.”

Arkadaşlarından Erdem, Saadet’e takılmaya başlar;

“Artık botox gibi teknolojilerden faydalanarak 44.000 km bakımı yaptırmanız gerek, özellikle burnunuzu bir an önce yaptırmalısınız, böyle havalı bir kadına bu karga burun yakışmıyor.”

Saadet, Erdem’i kardeşi gibi sevdiğinden takılmalarına aldırmaz etmez;

“Erdem biliyorsun botoxu ve neşteri sevmiyorum, özellikle burun ameliyatı konusunda çok düşündüm, farklı ve acısız bir teknoloji olsa burnumu çoktan yaptırmıştım. Gerçi İrem’in burnuna bakıyorum, sonra küçük burun da güzel, ben de burnumu yaptırsam mı diye düşünüyorum.”

Erdem önce İrem’e bakar sonra Saadet’e;

“Saadet Hanım İrem’in yüzünün anatomisiyle sizinki bir mi. Allah bilmiş de sizin burnunuzu büyük yaratmış, zaten gözleriniz pörtlek, burnuna bastırılmış oyuncak bebekler gibi olursunuz.”

Saadet’in gözünün önüne küçükken oyuncak bebeklerin burnuna bastırıldığı zaman burunlar küçülürken gözlerin pörtlediğı gelir, hep birlikte gülerler. Yemek bitince Saadet tepsisindeki limon dilimlerini hem kendi bardağındaki hem arkadaşlarının bardaklarındaki sulara sıkar, hepsi limonlu su içer, sonra Saadet sigara içebilsin diye birlikte, binanın, bir hapishane avlusunu andıran bahçesine çıkarlar. Saadet işten ayrıldıktan sonra dünya barışıyla ilgili işler yapmak istediğini söyler, arkadaşları modayla ilgili bir iş yaparsa daha çok para kazanabileceğini söyleyince Saadet, para için değil hayatına anlam katacak bir şeyler uğruna çalışmak istediğini anlatır. Bu sefer de arkadaşı Fulya’dan dünya barışıyla ilgili beşinci kalıp gelir;

“Dünyada çok fazla insan var, bir kısmının ölmesi gerek”

Saadet önce kulaklarına inanamaz, bunu söyleyen çok iyi bir özel üniversitede %100 burslu okumuş çok zeki bir insandır, onun gibi birinden bile böyle bir kalıp gelmesi Saadet’i sinirlendirir;

“Bu, vahşetin meşrulaştırılması. Düşünsene kimin öleceğine kim karar verecek, ya bizim sevdiklerimizi öldürmeye karar verirlerse o zaman ne yapacağız?”

Sonra konu değişir, arkadaşları sigara içtiğı için Saadet’e söylenir. Ofise dönerler, stresli çalışmaya başlarlar. Akşam 18:00’de arkadaşları çıkar, İrem çıkarken akşam doktordan randevu aldığını söyler, Saadet’in iftar yemeğı programı vardır, biraz daha çalışıp oradan direk iftara gideceğini ama mutlaka sonucu kendisine mesaj atmasını söyler.

İftarda buluştukları arkadaşlarından Aysu, işten ayrılmak için istifa dilekçesini verdiğini söyler. Saadet ona çok imrendiğini söylerken eşi Mert bu kararı hiç desteklemez. Mert cimri olduğundan Aysu’nun kocası Emir’in de kendisi gibi olduğunu düşünür, bütün geçim yükünü tek başına üstleneceğinden ona acır. Emir’i, Aysu’nun istifa etmesine izin vermemesi konusunda ikna etmeye çalışır. Bu sefer Saadet sinirlenir, kendisinin istifasına engel olduğu yetmiyormuş gibi arkadaşının istifasına da engel olmasının doğru olmadığını, karışmaması gerektiğini savunur. Mert Saadet’i, işten ayrılıp dünya barışı aktivisti olmak istediğı için arkadaşlarına şikayet eder. Arkadaşlarından biri de savunma sanayisinde çalışan bir mühendistir. Ondan ve eşinden de Saadet’in gün içerisinde duymadığı, algılarımıza yerleştirilmiş dördüncü kalıp gelir;

“Teknoloji savaşlar sayesinde gelişiyor.”

Saadet biraz dünya barışını savunmaya çalışır;

“Ben 2003 yılında Umut’u doğurduğumda daha dijital fotoğraf makineleri yoktu, filmli makineyle fotoğraflarını çekiyordum, sonra gidip fotoğrafları baskıya veriyordum, fotoğrafı güzel çekip çekemediğimi bastırdıktan sonra görebiliyordum. Uzun süre ‘erken doğmuşum’ diye düşündüm ama sonra fark ettim ki dünya geç gelişiyor.”

Ama arkadaşları bu işten para kazandığı için dünya barışıyla ilgili düşüncelerini kendilerine hakaret olarak algılar;

“Yani terörle mücadelede şehit verdiklerimiz boşu boşuna mı ölüyor. Benim babam da asker, zamanında sıcak çatışmaya gittiği zamanlar biz endişeyle onu beklerdik. Sizin gibi oturduğu yerden gerçeklerden kopuk yorumlar yapanların hayatlarını kurtarmak için mi o insanlar hayatlarını tehlikeye atıyor?”

Saadet’in tansiyonu yükselir, susmaya karar verir ama düşüncelere dalar. Bu kalıplar kim tarafından ve nasıl yerleştirilmiş herkesin aklına, savaşlar ne zaman romantik bir şey olarak algılanmaya başlamış, neden normal hayatında çok sevgi dolu, çok yardımsever, sokak kedilerini bile besleyen ve koruyan bu güzel insanlar, dünya barışı denildiği zaman militanlara dönüşüyor diye merak eder. O sırada iş arkadaşı İrem’den mesaj gelir, mesajda hamile olduğu yazar. Saadet masadan kalkar, İrem’i arar, habere çok sevindiğini söyler, İrem bu hamileliği hiç beklemediğini, ama doktorun, çocuğu aldırarak ya da doğurmak kararını bir an önce vermesi gerektiğini söylediğini, çünkü hamileliğinin ilerlediğini söyler, biraz konuşurlar, sonra ertesi gün detayları konuşmak üzere telefonu kapatırlar, Saadet masaya döner. Eve geldiklerinde saat 11:00 gibi hepsi yatıp uyur.

DERSAADETTE;

Saadet, gözlerini açar, akıllı evindeki yapay zeka Lisa, onun uyandığını farkederek, perdeleri otomatik açılır, pencereden tropikal bir deniz manzarası görünür, dijital bir ses güneydin diyerek bugün yine alarmdan erken uyandığını söyler. Saadet enerjik bir şekilde yataktan kalkar, banyoya gider, hâlâ uyuyan Mert’i uyandırmamak için banyonun kapısını kapatır. Peri ajandasındaki o gün yapılacaklarla ilgili bilgi verir. Paralel evrendeki Saadet, bizim evrendeki Saadet’in doğmak istediğini söylediği şekilde mavi gözlü, 1,78 cm boyundadır, ama burnu aynı şekilde kargadır, saçları da kısadır. 44 yaşında olduğu halde 25 yaşında göstermektedir. Aynada gözlerinin maviye döndüğünü görür, o sırada eşi Mert yanına gelir ve sevinçle DNA estetiği operasyonunun sonucunda bugün gözlerinin maviye döndüğünü söyler. Eşi Mert de, diğer evrendeki eşiyle aynı kişidir, ancak o da bizim evrendeki Mert’ten 15 yaş daha genç, daha fit ve daha uzundur. Mert eski halinin de güzel olduğunu söyleyince Saadet, omuzlarını silker, en tatlı haliyle Mert’e yeni mavi gözleriyle bakarak;

“43 yaşıma kadar kahverengi gözlü yaşadım, biraz da mavi gözlü gezmek istiyorum, sıkılırsam yine DNA estetiği operasyonu ile mavi göz DNA’mı kapatıp kahverengi göz DNA’mı açtırabilirim.”

Birlikte hazırlanırlar, Saadet yağmurluk gibi bir elbise giyer. Başına başlık seti takar. Başlıktan, duvara yansıyan görüntülerden saç modeli seçer, seçtiği saç modeli dijital olarak başında oluşur. Mutfığa gider, iftar için akıllı fırını programlayacakken akıllı ev, eski yardımcısı Lisade Hanım’ın aradığını haber verir. Lisade Hanım, Umut küçükken İstanbul’da bir süre yaşamak istediği için çocuk bakıcısı olarak onların yanında çalışmaya başlamış, Umut büyüdüktan sonra bir süre birbirlerinden kopamadıklarından Saadet’in yardımcısı olarak yanlarında çalışmaya devam etmiş, bu arada yeni dünya dilini öğrenmiş, daha sonra vatandaşlık ödeneğinin dünya turu kaleminde biriken bakiyeyi harcaması istendiğinde o da work&travel programıyla yeni dünya dilini öğretmek için dünya gezisine çıkmıştır. Hem dünyayı gezmektedir, hem de gittiği yerlerde yeni dünya dilinin başlangıç seviyesi eğitimlerini vermektedir. Eğitim bittiğinde yeni eğitim programının başlamasına zaman varsa o da gittiği yerden ayrılmadan oranın yerel yemeklerini öğrenirken Anadolu mutfağından yemek tariflerini de oradakilere öğretmektedir. Hologram olarak bağlanan Lisade Hanım’a nerede olduğunu sorarlar, o da Hindistan’da olduğunu, oranın mutfağını öğrenmeye başladığını anlatır ve akşam yemekte ne yemek istediklerini sorar, yeni bir tarif öğrendiğini söyler, akıllı mutfak masası üzerinden yemek tariflerine bakarlar, oradan bir yemek seçerler. Lisade Hanıma seyahatinin nasıl gittiğini sorarlar.

“Yani, vatandaşlık gelirimle aç kalmadan gezerim ama, hem Anadolu mutfağını hem de Dünya dilini öğreterek daha rahat ve konforlu yaşıyorum geldiğim yerlerde, alışveriş de yapıyorum bol bol. Size de buradan birkaç yerel elbise seçtim, onlara da bakın.”

Lisade Saadet’e, akıllı masada en son aldığı kıyafet ve takıları gösterir, Lisade Hanımla birlikte seçerler, Saadet çok sevinir ve Lisade Hanım’a teşekkür eder.

“Hepsi çok güzel ama şunu bugün hemen işe giyebilirim. Diğerlerini de ablamın modacısının daha günlük kullanıma uyarlamasını rica edebilirim. Hatta şunu hemen giyeyim.”

Seçtikleri Saadet’in üzerindeki akıllı kıyafetine yüklenir. Hep birlikte evdeki kameraya birlikte poz verirler, çekilen fotoğrafı beğenirler ama ufak rötuşlar atıp evin duvarına yansıtırlar. Evdeki akıllı duvarlardaki desenleri değiştirmek için yeni seçenekler arasından bir tane seçip o deseni diğer duvarlara yansıtırlar.

3 Ekim 1990’da Dünya Birliği kurulduktan sonra çok konuda gelişme kaydedilmiştir ancak dünyanın her tarafındaki insanların birbiriyle anlaşabilmesi konusundaki dil engeli henüz yeni yeni aşılmaya başlanabilmiştir. Önceleri bizim dünyamızdaki gibi dil kullanımı bir güç sembolü olarak görülmüş, Esperanto dili de batı dillerini taklit ettiği için eleştirilmiş ancak daha sonra yapay zekaların da yardımıyla Dünyadaki en eğitimsiz, dile yeteneği olmayan, yaşlı, hatta isteksiz insanların bile kolayca öğrenebileceği çok pratik bir dünya dili geliştirilmiştir ve tüm vatandaşlara öğretilmeye başlanmıştır. Bu dilin aynı zamanda eğitimin ve resmi yazışmaların dili de olması planlanmaktadır. Bu dili diğerlerinden daha hızlı

kavrayıp öğrenen Lisade gibi insanlardan bir eğitici ekibi kurulmuştur. Bu ekip dünyayı dolaşarak, insanların yeni dünya dilini ne hızda öğrendiğini gözlemleyerek ve yapay zekalara da geri bildirimler vererek dili öğretmeye başlamışlardır. Lisade bu konuda da bilgi verir;

“Yeni Dünya dili gittikçe yayılıyor. Ben de gittiğim yerlerde daha çok insanla konuşabilmeye başladım, ama hala bilmeyen çok insan var, çok işim var yani dünya dilini öğretme konusunda. Ama çok kolay öğreniliyor, herkesin kolay öğrenebileceği pratik bir dil oluşturmuşlar gerçekten. Neyse ben kapatıyorum şimdi, tariflerden biri yeni, favorim, onu tavsiye ederim.”

Saadet, önceki işinden ayrılmış, çalışmaya ara verip ailesiyle birlikte dünya turuna çıkmış, portal kapısı projesine çağrılınca seyahatini erken bitirip Dersaadet’e daha yeni geri dönmüştür. Geçici olarak yerleştikleri bu evden işe toplu taşımayla nasıl gideceğini daha öğrenmemiştir, o yüzden araba kiralar. Biraz da direksiyon başında olmayı sever, eskiden beri direksiyon başında olduğunda ‘hayatın kontrolü elindeymiş’ gibi hissetmiştir, aslında çok da öyle olmadığını düşündüğü ve biraz da kaderci olduğu halde... Evden çıkarlar, kiraladıkları, evin garajına kadar gelmiş sürücüsüz arabaya binerler. Saadet direksiyona geçer, aracı kendisi kullanmak ister, otomatik pilottan manuel sürüş moduna alır, akıllı elektrikli araba, yol durumuyla ilgili bilgi verir. Saadet arabayı sürer, araba, yerden 50 cm kadar havalanır, kedi, köpek, kuş vb canlı hayvanların giremeyeceği, plastik bir tünelde hareket ederler. Lisa belirir. Şehremanetten talimat geldiğini, şu anda oturdukları ev tadilata alınacağından evi değiştirmeleri gerektiğini bildirir. Saadet araba kullandığından Mert ilgilenir;

“Şehremanetten gelen ev listesini hepimize gönder lütfen. Zaten bu eve geçici süreyle gelmiştik, henüz bavullarımızı bile boşaltmadık, evi seçtikten sonra hemen taşınabiliriz.”

Yüzyıllar boyunca, İstanbul dünyanın dört bir yanından gelen insanlar için bir çekim merkezi olmuş, medeniyetlerin buluşma noktası, ticaretin ve kültürel alışverişin kalbi olarak görülmüştür. Bu dünyada İstanbul, sadece tarihi ve kültürel mirasını değil, aynı zamanda toplumsal huzuru ve mutluluğu da yansıtan bir şehir olarak yaşamaya devam ettiğinden adı hâlâ, “Mutluluğa açılan kapı” anlamına gelen “Dersaadet”tir. Bu isim, İstanbul’un benzersiz güzelliğini ve önemini ifade etmek için kullanılır, şehri neşe, refah ve kültürel zenginliğin bir simgesi olarak sembolize eder. İstanbul Belediyesine ise şehrin emanet edildiği ve şehri koruyan kurum anlamına gelen Şehremanet denmektedir. Yola çıktıklarında sabah haberlerini dinlerler. Sabah haberlerinde, Dersaadet’in nüfusunun 5 milyona ulaştığını, Dersaadet’i görmek isteyen çok sayıda insan olduğunu, ancak Dersaadet dünyanın en pahalı şehirlerinden biri olduğundan vatandaşlık gelirinin burada yaşamak için de turistik ziyaret için de yeterli olmadığını, Şehremanetin bu konuda çözümler üzerinde çalıştığını, Dersaadet’e her ay 2 milyon kişinin de turist olarak geldiğini dinlerler. Arkasından 2018 yılında dünyada en çok getiri sağlayan gayrimenkul yatırım fonları listesinin açıklandığını, birinci sırayı Dersaadet’in aldığını dinlerler. 2019 yılında vatandaşlık fonuyla ziyaret edilebilecek en hesaplı ve popüler turistik destinasyonların açıklandığını, geçen yıl 15 bin tarihi eserin vatanına geri dönmesinin sağlandığını, Suriye’de keşfedilen en son arkeolojik şehrin insanlık tarihine büyük katkıda bulunmasının beklendiğini, Dünya Sağlık Örgütünün dünyadaki tüm virüslerin kategorize

edilmesi ve ilaçlarının geliştirilmesi komisyonunun yeni bir virüs keşfettiğini ancak ilacın ne kadar sürede geliştirileceği konusunda henüz açıklama yapmak için erken olduğunu söylediklerini dinlerler. Sebebi anlaşılamayan ölümlerden dolayı dün 25832 insanın hayatını kaybettiğini dinlerler.

Dünya Birliği kurulduktan sonra 29 yılda insanlığın ortak sorunlarından bir çoğuna çözüm bulunmuş, insanların yaşam kaliteleri hızla artınca insanlar daha sağlıklı yaşamaya başlamıştır. Zaten sağlık burada önleyici sağlıktır, yani insanlar hastalığa kapılmasın diye önlemler alınmaktadır. Tüm dünya insanları çiplendiğinden sağlıkları da çiplerden düzenli takip edilmektedir. Ama, hastalıklara çare bulundukça, tüm virüsler kategorilenip ilaçları ve aşıları üretilip pandemilerin çıkması önlendikçe sebebi anlaşılamayan ölümlerin sayısı artmaktadır. Bu dünyada, bu refaha, bu teknolojiye rağmen insanların sebepsiz ölmeleri bu dünyanın en büyük sorunudur. Her yaştan, her kesimden insanı vurabilen bu lanetten kimse muaf değildir. Mert, Saadet ve Umut haberi dinledikten sonra bir müddet susarlar, bu konuda konuşmak hiçbirinin içinden gelmez, Umut'un okuluna geldiklerinden konuşmalarına fırsat da olmaz. Saadet Umut'u indirir, Mert de tramvaya binmek için aynı yerde iner.

Umut ve Mert'i bıraktıktan sonra Saadet'in bindiği araba bozulur, yukarı çıkarken zorlanmaya başlar, Saadet araçtan arıza raporu vermesini ister, araç enerji hatlarında sorun olduğunu, enerji üretim ünitesinden motora elektrik ulaşmadığını söyler. Paylaşım ekonomisinin geçerli olduğu bu dünyada, aracı şehremanetten kiraladığından Saadet şehremanet yetkilisine bağlanır. Yetkili kişi hemen sorunu çözer. Saadet araçla en yakın park yerine gider, orada kendisine ayarlanan diğer arabaya biner, o arabayla işe gelir, arabayı otoparka teslim eder.

İşyerinde yeni iş arkadaşlarıyla toplantı yapar. Hepsinin başında içinde akıllı gözlüklerin de olduğu başlık setleri vardır. Yapay zeka asistanları da toplantıdadır, toplantı mixed reality ile yapılır. Yurtdışından da hologram olarak katılan bir kişi vardır. Ulaşım, uzayda maden çıkarmak ve Dünya birliği kurulmadan önce her ülkenin uzaya uydu göndermesi sonucu oluşan uzaydaki metal çöplüğünü temizlemek için başlatılan portal kapısı projesinin başındaki daha önceki Başkan Ekrem Bey aniden, sebebi anlaşılamadan vefat etmiş, projenin devamını sağlamak ekibin başına getirilen Saadet'e kalmıştır. Saadet Ekrem Bey'in çalışmalarını incelemiştir ve portal kapısı hesaplamalarında hatalar olduğunu düşünmektedir. İşyerindeki ekibi de toplantıda, kendilerinin de hatalar tespit ettiklerini, önceki Başkan Ekrem Bey'le paylaştıklarını ancak Ekrem Bey aniden sebepsiz ölünce bu konunun havada kaldığını anlatırlar. Saadet ertesi gün Bilim Kurulu Başkanı ile yapacağı toplantıda, Pazartesi günü yapılacak deneyin ertelenmesini talep etmek için rapor hazırlamalarını ister.

“Ekrem Bey çok değerli bir bilim insanıydı, bilim dünyasına katkıları çok fazla, ancak birden fazla kişinin aklına yatmayan şey varken deneyi gerçekleştirmek riskli. Gerekirse deneyi biraz daha erteleriz. Kendisinden de deneyi ertelemesini bekledim açıkçası. Yarın Dünya Birliği Bilim Kuruluyla ilk toplantımız var. Bu endişelerimizi kendilerine de aktaracağım, o yüzden siz de Ekrem Bey'e ilettiğiniz rakamları ve varsa başka itirazlarınızı derleyin, akşama kadar hepsini gözden geçirip yarınki toplantıda Bilim Kuruluna sunulacak rapora dönüştüreyim.. Tekrar teşekkür ederim herkese. Toplantı bitmiştir.”

Akşam eve gittiğinde, Lisa, Saadet'e kapıyı açar, Mert ve Umut da taşınmak için ev seçiyordur. Hep birlikte iftarı yapmak için masaya otururlar, Mert'in annesi ve babası da hologram olarak bağlanır, iftarı beraber yaparlar. Mert, Ramazan Bayramında İzmir'e gideceklerini tren biletlerini aldıklarını söyler. Yemekten sonra Lisa evde tesisat sorunu yaşandığını, şehremanete bilgi verdiğini söyler. Şehremanetten yetkililer gelir, banyodaki su sızdıran boruya ulaşmak için lego gibi fayansları tek tek çıkartıp sorunu tespit ederler, boruyu değiştirip fayansları yeniden lego gibi takarlar. Mert kendilerine önerilen yeni evlerle ilgili yetkililerin de görüşünü alır. Daha tecrübeli olan, bu evin hatta sitenin acilen tadilata alınması gerektiğini, onlara önerilen evlerden beğendikleri yan sitedeki 22 numaralı evi kaçırmamalarını söyler. Mert evi onaylar, haftasonu taşınmak için randevu oluşturur. Yetkililer ayrıldıktan sonra Saadet, ertesi gün Dünya Birliğinde toplantısı olduğunu söyler, sonra gider yatar.

BİZİM DÜNYAMIZ;

Ertesi gün yine her zamanki gibi bir gündür. Lisade Hanım gelir, Saadet oruçlu olduğunu kendisine kahvaltı hazırlamamasını söyler. Saadet, yıllardır çok yoğun çalışmanın doğurduğu yorgunluktan dolayı komada gibi yatıp komadan uyanır gibi uyandığından neredeyse hiçbir rüyasını hatırlamamaktadır, hatta çoğunlukla rüya gördüğünü bile hatırlamamaktadır, ama bu sabah, çok tuhaf bir rüya gördüğünü ancak an itibariyle hiçbir şey hatırlamadığını söyler. Lisade Hanım sadece Umut'a kahvaltı hazırlar. Saadet yine işe gider, iş yerinde henüz herkes gelmemiştir, İrem gelir gelmez önce Saadet'le konuşur, Saadet, çocuğu Allah'ın gönderdiğini, doğurmasını, aldırmasını söyler, aslında böyle düşünceleri olduğunu kendi bile bilmiyordur ama İrem'in bu sürpriz hamileliği ile ilgili fikirlerini dile getirirken düşüncelerinin bu şekilde olduğunu kendisi de yeni yeni farkedir. Sonra İrem de aklında kalan son şüphelerden de Saadet'in bu yorumuyla kurtulur, önce yanındaki masalardaki arkadaşlarına, sonra onu kutlayanları görüp ne olduğunu anlamaya gelen tüm iş arkadaşlarına hamile olduğunu duyurur. Herkes kutlamaya gelir, hem çocuk haberi her zaman mutlulukla karşılanan bir haber olduğundan hem de İrem'in ilk sağlıklı çocuğundan önce birkaç tane düşük yapmış olmasından dolayı herkes haberi sevinçle karşılar. Ama kutlamalar bitince herkes yerine oturur, kulaklıkları takıp sessiz ve çok yoğun şekilde çalışmaya başlarlar. Oruçlu olduğundan öğlen arasında Saadet yine çalışır. Oruç tutmayan arkadaşları yemeğe gider, oruç tutan arkadaşlarından bazıları biraz hava almak için dışarı çıkarlar, Saadet'i de çağırırlar ama Saadet akşam mesaiye kalmamak için öğlen arasını çalışarak değerlendirmek ister.

Yemekten sonra Saadet'in cep telefonu çalar, arayan annesidir, selamlaştıktan sonra ağzındaki baklayı çıkarır;

“Biz ablan Ece'yle Lübnan'a gidiyoruz da önce sana uğrayalım dedik.”

Saadet mutlu olur, ne zaman geleceklerini sorunca annesi şu anda yolda Adapazarı civarında olduklarını, İstanbul'a varmak üzere olduklarını söyler. Saadet şaşırır, gerçi annesi ve ablası ilk defa şehirlerarası çatkapı gelmemektedir ama yine de bozulur, yine kendisine otel muamelesi yaptıklarını, böyle yola çıktıktan sonra haber vermelerine bozulduğunu söyler. Annesinin çok da umrunda olmaz, Mert'in onları otogardan karşılamasını ister ama Saadet hem Mert'in yetişemeyebileceğini, iş yoğunluğunu bilmediğini hem de

İstanbul'da taksilerin ucuz olduğunu, taksiye binip gelmelerini, akşam taksi parasını kendisine vereceğini söyler. Haber vermek için Mert'i arar, Mert telefonu meşgule verir. Saadet hafif bozulur ama Mert'in yoğunluğunu bildiğinden ve kendisini bekleyen çok fazla iş olduğundan önemsemmez, çalışmaya devam eder.

Öğleden sonra Erdem'in ekranı bozulur, teknoloji bölümünü arar, karşısına çıkan kadın mühendisin söylediklerini yapar, ekran düzelmeyince “kadından mühendis olmaz işte” diye söylenir, Saadet bunu duyar, cinsiyet ayrımcılığı yaptığı için Erdem'e söylenir. Erdem tekrar teknolojiyi arar, bu sefer erkek bir mühendis çıkar, önce kadın mühendisin söylediklerini söyler, onun işe yaramadığını öğrenince başka bir yöntem önerir, o sırada herkesin ekranı bozulur, genel bir sorun olduğu ortaya çıkar. Bir anda sessiz ve stresli biçimde çalışan herkes birbiriyle muhabbet etmeye başlar. O sırada iftar saatleriyle ilgili bir tartışma döner, Saadet katılmaz, sonra direk onun görüşünü sorarlar, Saadet aradan geçen bin yılda değişen koşulları gözönünde bulundurmadan iftar saatlerini hesaplamayı mantıklı bulmadığını düşündüğünü söyler, Mekke ve Medine'nin yengeç dönencesine yakın olduğunu, orada yaz kış gece ile gündüz arasında çok fazla fark olmadığını ama kutuplara doğru gidince bu farkın arttığını dolayısıyla gün doğumundan gün batımına kadar oruç tutulmasının günümüz şartlarına uygun olmadığını düşündüğünü söyler. İnsanlar yaşadıkları dünyayı onun gibi iyi tanımamaktadır. Arkadaşlarının dönencenin ne olduğunu bilmediğini ve sadece bir şarkı adı anlamına geldiğini sandığını duyunca de ekranda dünya haritasını açıp, arkadaşlarına dünya hakkında bilgi verir. Bu konuşma bitince Saadet İnsan Kaynaklarının yeni bir uygulamayla ilgili daha önce gönderilmiş ama okumaya fırsat bulamadığı maili açar. Mailde yeni uygulamada hesaplarına yatan paraları grafikte görebilecekleri yazmaktadır. İlgili uygulamayı açınca hesabına “eğitim” parası yattığını görür, şaşırır. Sonra yöneticisinin yanına gider, kendisinin yıllardır kurum içi eğitim vermediğini ama hesabına eğitim parası yattığını söyler, yöneticisi de böyle bir uygulama olmadığını eğitim müdürlüğünü aramasını söyler. Saadet eğitim müdürlüğünü arar. Karşısına işe yeni başladığını tahmin ettiği birisi çıkar, hatanın neden kaynaklanmış olabileceğini araştırıp ona döneceklerini söyler. Telefonu kapattıkları zaman arkadaşları hep onun hesabına fazladan para yatırıldığını söylerler. Saadet bir anda şüphelenir;

“Acaba beni mi deniyorlar? Bu üçüncü defa fazladan para yatırırları. Her seferinde de ben farkediyorum, ilgili kurumu arıyorum, hatanın neden kaynaklandığını buldurtuyorum, sonra da hesabımdan geri çektiriyorum”

Konuşurken bu hatanın da neden kaynaklanıyor olabileceği aklına gelir, kurumda bir tane daha Saadet Başaran vardır, yurtdışındaki genel merkezde çalışan... Eğitim müdürlüğünü tekrar arayarak hatanın buradan kaynaklanmış olabileceğini söyler, eğitim müdürlüğündeki acemi çalışan kendisine çok teşekkür eder. O sırada birisi “sistem geldi” diye bağırır, herkes yerlerine oturup sessiz ve stresli çalışmaya devam eder.

Akşam 18:00'de çıkar servisle eve gider. Annesi ve ablası gelmişlerdir. Annesi kızını kapıda karşılar, hasretle sarılır öper. Ablası Ece arkadan gelir, biraz soğuk sarılır, öper. Ece Saadet'ten 5 yaş büyüktür, annesinin ilk evliliğinden doğan ilk çocuktur. Annesi babasından boşandığında yaşı çok küçüktür. Saadet'in babası Ali Bey ona ve kardeşi Erhan'a çok iyi babalık yaptığı ve öz kızından ayırtmadığı halde, hem Saadet'e biraz

gıcaktır hem de evlilik olayına hep soğuk bakmıştır. Saadet'in hem evlenmiş ve çocuk sahibi olmuş hem de evliliğinin iyi gidiyor olmasından farkında olmadan rahatsızlık duymaktadır. Saadet üniversiteyi bitirir bitirmez evden çıkıp İstanbul'a yerleştiği halde Ece de Erhan da Ankara'da ve annelerinin yanında kalmayı tercih etmiş ikisi de evlenmemiştir. Annesi Ankara'daki olayları anlatırken Ece sessiz bir şekilde yemeğini yer. Tabağındakileri erkenden bitirir, bir tabak daha ister, sonra kendisi kalkar tabağını doldurur. Saadet yorgunluktan şikayet edince Mert, Züleyha Hanım'a döner;

“Saadet tam bir hanımefendiye dönüştü, elini sıcak sudan soğuk suya sokmuyor, bir de şımarık şımarık şikayet ediyor.”

Züleyha Hanım da, her zamanki gibi biricik damadının tarafını tutar ve kızına söylenir;

“Ama Saadet sen de bu kadar hanımefendi olma biraz çalış yani.”

Saadet, annesi her fırsatta damadının tarafını tutuyor, hiç kendisinin tarafını tutmuyor diye içerler. Sonra Mert yemeğini bitirip kalkar, Umut da kalkar, hemen bilgisayar oynamaya gider. Ece hala yemek yemektedir suratı da asıktır. Annesi ve Saadet de kalkmak ister ama Ece yemeği bitene kadar kalkmalarına izin vermez. Sonra dayanamayıp annesini azarlayarak konuşmaya girer,;

“Anne, yeter çok konuştun. Herkesin sussun, ben konuşacağım, herkes beni dinlesin. Ankara'da deniz krizim tuttu o yüzden erken geldik buraya. Ankara'da deniz olmadığı için, krizim tuttuğu zaman deniz kenarında bir yere gitmem ve denize girip yüzmesem bile denizi görmem gerekiyor. Kriz geldiğinde bir dakika bile Ankara'da kalamıyorum, hemen toplanıp gitmem gerekiyor ama neyseki kriz gelmeden birkaç gün önce belirtilerini vermeye başlıyor.”

Ertesi gün tatil olduğundan birlikte gezme kararı alırlar. Mert de Umut'la birlikte baba oğul gezme kararı alırlar.

Annesi yatmaya gider. Saadet hemen mutfığa gider, annesi sigara içtiğini bilmediğinden kapıyı kapatır, sigara yakar, elindeki telefona bakarken annesi gelir, Saadet'i elinde sigarayla basar, söylenmeye başlar. Saadet de işyerinde mutsuz olduğu için içtiğini, aslında bırakmak istediğini söyler. Annesi sarılır, sigarayı hemen bırakması için söz verir;

“Yavrum söz ver bana sigarayı bırakacaksın. Bak baban, 60 yıl boyunca sigara içti, sonra bıraktı ama kaç tane damarında tıkanıklık var. Sigara içip sağlığını bozma, en önemli şey sağlık. Sağlığın bozuldu mu tıp sektörü iyileştiremiyor.”

Saadet sigarayı bırakacağına söz verir. Saat 11:00 gibi yorgunluktan bayılarak uyurlar.

DERSAADET”TE;

Saadet sabah erkenden kalkar, hazırlanır, yeleğini katlayıp sırt çantası yapar, sırtına takar, baş setini giyer. Evden çıkar, sahile yürürken kedi yuvasından üç bacaklı bir kedi çıkar, ön sol bacağı da sanki yeni çıkıyor gibi kısadır. Kedi gelip bacağına sürtünür, Saadet eğilip sever. Şehremanet görevlisi baytar kadın gelir. Herkeste olduğu gibi onda da akıllı gözlük vardır. Sitenin içindeki toplu kedi yuvasındaki mama haznesini doldurur. Peri Saadet’in gözlüğüne kadının bilgilerini yansıtır. Saadet bu kedinin bacağının neden böyle olduğunu sorar. Baytar;

“Bu kedicik görünmez kaza geçirdi, bu sebepten ön bacağın kesmek zorunda kaldık. Semender tedavisi uyguladık, şimdi vücudu yeni bacak oluşturuyor kendinden. 3 ay içerisinde aynı semender gibi, tırnaklarıyla, sinirleriyle tüm bacak oluşmuş olacak. Bu tedavi insanlarda da uygulanmaya başlanıyor.”

Saadet muhabbet sırasında site tadilata girdiğinde buradaki kedilerin ne olacağını sorar. Baytar hanım da tüm hayvanların veterinerlik fakültesi himayesinde bu siteden toplanacağını ve diğer sitelere yerleştirileceklerini söyler.

Saadet, boğaz kenarına iner, kulağındaki su geçirmez kulaklıkta sabah haberleri açılır. Saadet su geçirmez kıyafetleriyle kendini suya bırakır, yüzenler için hazırlanmış özel kulvarda, diğer insanlarla birlikte yüzmeye başlar. Suyun altındaki özel işaretleri takip ederek ve su geçirmez kulaklıklarında sabah haberlerini dinleyerek Beşiktaş’a yüzer. Suyun altında, gözlüğüyle görebildiği işaretler vardır, yüzerken radyodaki yayın son dakika haberleri için kesilir. Matematik olimpiyatlarında Afrika kıtasını temsil edecek öğrencilerden birkaçının uçakta seyahat sırasında öldüğünü, dün Amerika’da 20 lise öğrencisinin yaklaşık bir saat içinde sebepsiz öldüğünü, bir kısmının aynı mektebe giden öğrenciler olmalarına rağmen tüm ölümler arasında hiçbir bağ bulunamadığını, bu ölümlerin de sebepsiz ölümler listesine ekleneceğini, bir günde bu kadar çok genç insanın sebepsiz ölmesi sonucu Dünya Bilim Kurulu’nun bugün acil toplanacağı, tüm dünyadan protestocuların da bugün protesto eylemleri gerçekleştireceklerini dinler. Peri, kendisine mesaj geldiğini, Bilim Kurulu acil toplantısına kendisinin de katılmasının istendiğini, ancak onun projesiyle ilgili görüşmenin toplantıdan sonra yapılabileceğini söyler. Dolmabahçe Sarayına gelince iskele merdivenlerinden meydana çıkar, gözlüğü çıkarır. Oradaki duşta hızlıca duş alır, şehremanetin havlularına kurulanır, kurulandığı havluyu kullanılmış sepetine atar, yeleğini açarak üzerine giyer, hiç denizden yeni çıkmış gibi değildir, yürüyerek Dünya Birliği Merkezine gider.

Dünya Birliği Başkanı toplantıyı başlatır;

“Bildiğiniz gibi önümüzdeki yıl, Dünya Birliğinin 30. Yılını kutlayacağız. Bu süre zarfında bilimsel olarak çok gelişmeler kaydettik. Dünyadaki tüm insanlara ve hatta hayvanların tamamına çip takıldı, herkesin sağlık durumu anlık kontrol ediliyor ve insanların dünya üzerinde binlerce yıldır genç yaşta ölmelerinin sebeplerinin çoğu ortadan kaldırıldı. Yaşlılık durduruldu, 15 yıldır insanlar yaşlanmadığı için yaşlılığa bağlı hastalıklarda da ciddi azalma var. Kanserle çare bulundu. Tüm virüsler kategorize edildi, aşıları ve ilaçları üretildi, böylece

pandemiler de ortadan kalktı. Ancak bu durum sebepsiz ölümleri karşımıza çıkardı ve günümüzün en önemli, bilim dünyasının en öncelikli çözüm üretmesi gereken sorunu da sebepsiz ölümler. Komitenin bugün acil toplanmasının sebebi kamuoyunda yaşanan memnuniyetsizlik ve protestolar olabilir. Ancak dünyadaki hiçbir insan bu sebepsiz ölümlerden muaf değil, kendi hayatlarımız da sevdiklerimizin hayatları da her an tehlike altında. Sağlık komitesine sormak istiyorum, bu ölümlerin arasındaki bağı bulmada ne aşamadayız.”

Toplantı, bu dünyadaki şeffaflık yasası gereği, her toplantı gibi, basın tarafından tüm kamuoyuyla canlı paylaşılmaktadır. Savaşlar yasaklandıktan sonra “Top Secret” kavramının savaşlarla ilgili olduğu ve insanların hatta tüm canlıların hayatlarını ilgilendiren kararların insanlardan gizli alınmaması gerektiği sonucuna varılmış ve tam şeffaflık durumuna geçilmiştir. Bilim Kurulu Halk Sağlığı Başkanı açıklama yapar:

“Maalesef ölümler arasında hiçbir ortak nokta bulunamıyor. Her yaş grubundan, her ırktan, her coğrafyadan, her cinsiyetten, ölüme sebebiyet verecek hiçbir sağlık problemi olmayan insanlar ölebiliyor. Çiplerinden alınan sağlık kayıtlarında bizim göremediğimiz ya da teknolojimizin yakalayamadığı bir şeyler olabilir mi diye inceledik. Buradan bir sonuç çıkmadı. Teknolojimiz yetersiz olsa, milyarlarca insan sağlıklı yaşamazdı. Bugün dünya nüfusu 8 milyar kişiye yaklaştı ve halen artıyor. Dünya Birliği ile kurduğumuz global sistem sayesinde dünyamız 10 milyar insanı bile besleyecek durumda. İnsanların sağlık durumları devamlı iyiye gidiyor, ölenlerin de sağlık durumları genelde iyi. Zaten devam eden hastalıklarından vefat eden insanlar sebepsiz ölümler kategorisine girmiyor. “

Her insanın fikri değerli olduğundan bir süredir herkesin bu konudaki görüşleri sorulmuş, paylaşılan tüm fikirler yapay zeka tarafından toplanmıştır. Yapay zeka asistanının halkın fikirlerini komiteyle paylaşması istenir. Yapay zekanın oluşturduğu rapordaki en yaygın teorileri sıralar;

1. Yapay Zeka Hataları; Yapay zeka sistemlerinin karmaşıklığı ve yaygınlığı göz önüne alındığında, sistemlerdeki hatalar veya kusurlar insan sağlığını etkileyebilir. Örneğin, bir sağlık kontrolü yaparken yapay zeka asistanının yanlış bir sonuca ulaşması veya yanlış bir tavsiyede bulunması, insanların sağlığını tehdit edebilir.
2. Bilinmeyen Virüs veya Tehlikeli Yapay Zeka: Bilinmeyen bir virüs veya zararlı bir yapay zeka sistemi, insan sağlığını tehdit ediyor olabilir. Bu virüs veya yapay zeka, insanların ölümüne neden olabilir ve bu durumun kaynağı veya etkileri tam olarak anlaşılamayabilir.
3. Daha önce soyu tükenmiş ancak bilim insanlarının çabalarıyla tekrar hayata döndürülen canlılarda, bilim insanlarının kategorize etmediği virüs ve

mikroorganizmalar olabilir. Yapay zekalar, insanların ölümüne sebep olan bu virüsleri tespit edemiyor olabilir.

4. Psikolojik ve Zihinsel Etkiler: Sebepsiz ölümlerden sevdiklerini kaybetmiş ve akıl sağlığı bozulmuş olan insanlar, yapay zekaları manipüle ederek insanları öldürüyor olabilir.

Başkan, Halk sağlığı Başkanına ruh hastalıklarıyla ilgili son durumu sorar.

“Genetik faktörlerden kaynaklı çok az sayıdaki ruh hastalığını da ilgili geni kapatarak tedavi ediyoruz. Ancak çoğu sebepsiz ölüm, geride kalanlarda travmaya sebep oluyor. Çevresel faktör olarak insanların akıl sağlığını olumsuz etkileyen tek faktör sebepsiz ölümden sevdiklerini kaybetmeleri kaldı diyebiliriz. Tabi onların tedavileri de uzun ve meşakkatli bir süreç. Diğer çevresel faktörler sıfırlandı. Bir de geçmişte sömürgecilik ve toplumsal ve kişisel mobbing döneminden gelen travmalardan muzdarip hastalarımız halen var.”

Başkan, çiplerle ilgili rapor da ister. Sebepsiz ölenlerin çiplerinde herhangi bir hasar, arıza, hata var mı hepsinin kontrol edilmesini ister. Bunların hepsi mantıklı olabilecek önerilerdir. Yine de tüm görüşlerin okunduğundan emin olmak için Başkan sadece bir tek kişi bile söylemiş olsa burada paylaşılmayan görüş kaldı mı diye sorar. Yapay zeka asistanı;

“Diğer komplo teorilerine oranla düşük sayıda ama birkaç teori daha var.

5. Yapay Zeka Zararlı Kodları: Yapay zekalar programlanırken kodlarında kalan etik olmayan satırlardan dolayı insanları, çiplerine müdahale ederek, istediği zaman, hiçbir kanıt olmadan öldürebilir.
6. Uzay Çöplüğünü Temizlemek için Gönderilen Yapay Zekalar: İnsanların uzayda sebep olduğu çöplüğü temizlemek için gönderilen yapay zekalar uydular vasıtasıyla çiplere ölüm sinyalleri gönderebilir.
7. 1900’lü yılların başında bir dünya savaşı başlatmak isteyip başarılı olamayanların şimdi ortalığı karıştırarak insanlığı bir savaşa hazırlamaya çalıştığı iddia ediliyor.”

Tüm katılımcılardan protesto eden gürültü yükselir. Başkan da kalemini fırlatır, arkasına yaslanır.

“Hayatımda bu kadar saçma bir teori daha duymadım. Bir kere o savaşı çıkarmak isteyenler çoktan aramızdan ayrıldı, kemikleri bile çoktan toprağa karışmıştır. İkincisi; dünyada savaşlar yasaklandı, 30 yıl önce. Üçüncüsü, birlikte tüm dünya güzel güzel yaşıyorken ne için savaşabiliriz? Dördüncü ve en önemlisi, savaş çıkarıp rastgele insan öldürmek kadar saçma bir düşünce, ulaştığımız medeniyet seviyesinde asla yer bulamaz. Ayrıca o yapay zekaları biz, insanlığın binlerce yıldır

sahip olduğu etik kodlarla programlamadık mı, şimdi yapay zekaları suçlamak gerçek soruna bizi ne kadar yaklaştırabilir? Bütün bunları düşünen insanlarla iletişime geçmek isterim ama... Neden böyle saçma bir düşünceye kapılmışlar, anlayalım. Biz bütün dünya vatandaşlarımızla iletişim kuramıyor muyuz, vatandaşlarımızın düşüncelerinin ya da bilgilerinin bize düzenli akışını sağlayamıyor muyuz? Bu düşüncelerden neden şimdi haberimiz oluyor?”

Toplantıya Dünya Bankası Proje Finansmanı müdürü olarak katılan Saadet’in kocası Mert Başaran, ilgili projeler hakkında genel bilgi verir. Dünya Bankası neredeyse tüm finansmanı bu ölümlerin sebebinin ve çözümünün bulunması için ayırmıştır. Toplantı sonunda Başkan kararını açıklar;

“Tüm teorileri ortaya atanlarla da irtibata geçelim, belki bildikleri bir şey sorunun çözümünde önemli rol oynayabilir. Ayrıca sebepsiz ölenlerin tüm sağlık raporlarının tekrar incelenmesini istiyorum, bunun için yapay zekaların yer almadığı bir kurul oluşturalım, sadece insan gözüyle tüm datalar incelensin. Polis ve hukukçular da bu komisyonda mutlaka yer almalı, suç varsa ortaya çıkarılmalı. Ayrıca sebepsiz ölüm denmesini de istemiyorum, kesin sebebi var, sadece biz henüz çözemedik. “Sebebi anlaşılamayan ölümler” diyelim, bu konuda basını da uyaralım. Ayrıca dünya dili üzerinde çalışan dilbilimciler pratik bir kelime oluştursun, böyle de çok uzun oldu çünkü..”

Toplantıdan sonra Bilim Kurulu Başkanı Saadet’e portal kapısı çalışmalarının ne aşamada olduğunu sorar. Saadet, buraya deneyi erteletmeye gelmiştir, ancak Başkan sebebi anlaşılamayan ölümlerden dolayı çok yoğun olduğundan ayaküstü bilgi vermek zorunda kalır;

“Ben de sizinle deneyi ertelemek istediğimizi konuşmak istiyordum. Ekrem Bey’le birlikte ekip çok ilerlemiş ancak bazı hesaplar benim yaptığım hesaplarla uymuyor. Ekiple dün yaptığımız toplantıda, onların da hesaplarda hata bulunduğunu ve henüz portal açma denemelerine başlamak için erken olduğunu düşündüğünü öğrendim. Bununla ilgili verileri size anlatmak isterim...”

Başkan, Saadet’in raporunu dinleyemeyecek kadar meşguldür ayrıca deneyin ertelenmesine ikna da olmadığından Saadet’in sözünü keser;

“Bu proje ulaştırma ve uzayda yapılacak maden çalışmaları için çok önemli bir proje. Ayrıca, deneyi yapmadan hesaplamalarda hata olup olmadığını bilemezsiniz. O yüzden denemelere bir an önce başlanmasını ve ilk deneyin, planlandığı şekilde Pazartesi günü yapılmasını rica ediyorum. Şimdi katılmam gereken acil bir toplantı daha var, müsaadenle...”

Toplantı sonrası Dünya Birliği Bilim Kurulu Başkanı basın toplantısı düzenler. Basın, Bilim Kurulu Başkanına yapay zekalarla ilgili şüphelerden dolayı bayağı yüklenir. Bilim Kurulu, ellerinden gelen her şeyi yaptıklarını, dünyanın en büyük sorunu olan bu durumdan hiçbir dünya vatandaşının muaf olmadığını

söyleyerek kendini savunur. Tüm yapay zekaların ve hatta insanların şüpheli olabileceği bir duruma gelinmiştir.

Basın toplantısından sonra Saadet, bu dünyada yapımcı olan ablası Ece'nin ofisine geçer, ona bu yeni görev aldığı portal projesiyle ilgili endişelerini anlatır. Daha önceki proje başkanı Ekrem Bey'in hesaplarında hata bulduğunu, ilk deneyin bu hatalı hesaplamayla yapılmasını doğru bulmadığını anlatır.

“O kadar stresliyim ki oruç bile tutamıyorum. Gerçi oruçlu olmasam da çok az yiyebiliyorum. Benim bu portal kapısı projesiyle sebepsiz ölümlerin ne alakası var hiç anlamıyorum.”

Ablası Ece oruçludur ama ona yemek hazırlar, öncesinde Saadet Türk kahvesi içer ve kahve falı için fincanı kapatır. Dolmabahçe Camiinde Cuma namazı sonrasında sebepsiz ölümlere acil çözüm bulunması için okunan duayı duyarlar. Sonra ablası da ona kahve falı bakar, fincanı kaldırır, dikkatle inceler, gördüklerine şaşırarak;

“Çok çok enteresan. Sana bir yol görünüyor, ama bu çok farklı bir yol... sanki tam amaçladığın yere değil de başka bir yere gideceksin gibi... Bana bak, uzayda maden çıkartmak için portal kapısı açmaya çalışırken kendini paralel evrende bulmayasın sakın? (Heyecanlanır) Bana da yeni filmimin konusu çıkmış olur. Bir kapı var, o kapıdan geçeceksin, ilk başta bir curcuna içinde bulacaksın kendini. Sanki etrafındaki herkes aynı ama bir taraftanda da büyük farklı, (kıkırdayarak) kesin paralel evren. Ay çok tuhaf, 50 yaşına geldim böyle fincan görmedim, bilimkurgu gibi.”

Tabi ki Ece de 50 yaşında göstermemektedir. Saadet, Ece'ye kendisiyle dalga geçtiği için kızar. Ece devam eder kahve falına bakmaya;

“Kapıdan geçtikten sonraki curcuna bir süre devam edecek gibi. Ama yolun dönüp seni kapıya tekrar getirecek ve o yolda bulduğun bir şey seni çok büyük bir aydınlanmaya, çok büyük bir sorunun cevabına ulaştıracak. Sanki o sorun da sebepsiz ölümler. O kapıdan geçtikten sonra sebepsiz ölümlerin sebebini öğrenebilirsin, dönerken de çözümle dönebilirsin. Yol kaotik ancak geri döndükten sonra çok aydınlık. Ama biraz kaos var.”

Ece Saadet'in yüzüne bakar, hala stresli olduğunu görünce onu rahatlatmak için Cumartesi akşamki iftar daveti için kıyafet seçer. Saadet oradan ayrılır, tramvaya biner, halkın protestolarını da dinleyerek işe gider. Hemen ekibiyle toplanır, onlara deneyi erteletemediğini, 20 Mayıs'ta mutlaka yapılacağını haber verir. Toplantı sonunda Saadet Cumartesi günü de çalışmaya gelmeye karar verir, ekiptekiler de gelmeye karar verir.

BİZİM DÜNYAMIZDA;

Ertesi gün Saadet, annesi, Ece birlikte vapurla adaya giderler. Dönüşte Züleyha Hanım vapurda bir koltuğa oturur, Ece de hemen, Saadet oturmasın diye annesinin yanına oturur. Diğer yanı dolu olduğu için Saadet de karşılarına oturur. Vapur hareket edince Züleyha Hanım ters oturduğunu farkederek, kalkar ve Saadet'in yanına oturur. Annesiyle Saadet'in yan yana oturduğunu gören Ece dayanamaz, yerinden kalkar, annesiyle Saadet'in arasına oturacağım diye neredeyse ikisinin üstüne oturur. Saadet isyan eder;

“Yılın tüm günleri yapışık yaşıyorsunuz zaten, ne olur annem biraz da benimle konuşsa, ben zaten bir yıldır annemi görmüyorum. Hem annem konuşmaya başlayınca sen susturuyorsun. Bütün gün adada “onu anlattın biliyoruz, bunu defalarca anlattın sus” deyip durdun. Halbuki anlattıklarının hiçbirisini ben daha önce dinlemedim.”

Ece hemen, Saadet'in annesini özlediğini ama ablasını özlemediğini söyleyerek kapris yapar. Züleyha Hanım sıcağından bunalıp tekrar karşıya geçer oturur, Ece de Saadet'in yanında kalmaz, hemen tekrar karşıya geçip annesinin yanına oturur. Ece zaten bütün gün fotoğraf çektiymiştir vapurda tekrar fotoğrafını çekirmek ister. Saadet yeter deyince, konuşmaya başlayan annesini susturur.

Vapurdan indikten sonra Ece daha fazla gezmek için onlardan ayrılacağını ve bir arkadaşıyla buluşacağını söyler ama annesiyle ve Saadet'le birlikte otobüs durağına gelir. Beşiktaş'ta, bekledikleri otobüs hemen gelir, Saadet ve Züleyha Hanım binerken Ece de otobüse binmeye karar verir, sonra gider annesinin yanındaki koltuğa oturur, Saadet ayakta kalır. Bir iki durak sonra arkadaşı arar, Beşiktaş'a yaklaştığını söyler ama Ece, annesini Saadet'le yalnız bırakmamak için otobüsten inmez. Arkadaşı tekrar arar, Beşiktaş'a geldiğini söyler, Ece Levent'e kadar gelir, orada hep birlikte inerler, Ece yolun karşısına geçip tekrar otobüse binip Beşiktaş'a gider. Eve yürürken Saadet annesinin Ankara'da yaşamasını istemediğini İstanbul'a taşınmasını istediğini söyler ama annesi hem Ankara'da siyasetle uğraşmaya çalıştığından, hem de İstanbul'un artık eski İstanbul olmadığını, çok bozulduğunu, taşınmak istese bile bu kötü şehre taşınmak istemediğini söyler. Saadet de itiraz eder;

“Valla bir Ankaralının İstanbul'u sevmemesini aklım almıyor. İstanbul dünyada bir tane ve ne kadar güzellikten megaköye dönüşmesi Ankara'daki politikacıların “İstanbul'u sevmiyorum” diyerek hatalı kararlar almasından kaynaklanıyor. Biliyor musun, ben de geçenlerde öğrendim. İstanbul'un eski adı Dersaadetmiş, yani “mutluluğa açılan kapı” anlamına geliyor. Düşün o kadar güzelmış ama şimdi ne durumda. Gerçi dünya genel olarak çok kötü yönetiliyor ve hızla kirleniyor, o yüzden bütün dünyada tek yaşamak isteyeceğim yer yine İstanbul olurdu. Hem İstanbul çok bozuldu diye sırtını dönmek değil, yeniden eski ihtişamına hatta belki de daha da güzel hale nasıl getirebiliriz diye kafa yormak lazım bence.”

Ama annesini ikna edemez...

Birkaç saat sonra Ece, elinde iki torba dolusu yemekle eve gelir. Annesi bunların ne olduğunu sorunca, Ece kısık sesle;

“İftar için yemek dağıtılan yerlerden sıraya girip, yemek alıp önce ben yedim sonra tekrar tekrar sıraya girip iki torba doldurdum. Sonra yemek dağıtan adamlar beni mimledi ve ‘artık bu ablaya yemek vermeyelim’ deyince ben de otobüse binip eve geldim.”

Annesi torbaların içine bakar, sandviçler, kurabiyeler ve tatlılar görünce çok sevinir, bir taraftan getirilenlerden ağzına atarken bir taraftan yemeyceklerini buzdolabına yerleştirir. Ece, aynı babası gibi Saadet’in de, ihtiyacı olanlara dağıtılan bu yemeklerden Ece’nin almasından hoşlanmadığını bildiği için annesine sessiz olmasını tembihler.

Saat 11:00 gibi yatarlar.

DERSAADET’TE;

Cumartesi sabah Saadet erkenden uyanır, mutfığa gider, bir şeyler yemiş olmak için biraz kahvaltı eder. Türk kahvesini içer, sonra taşınmak için giyinme odasına gider, Mert ve Umut kendi eşyalarını bavullara yerleştirmişlerdir, Saadet de tüm eşyalarını bavula yerleştirir, zaten çok bir şeyleri yoktur. Burada tüm şehir dev bir otel gibidir. Tüm evler mobilyalıdır, evleri şehremanetten kiraladığın için taşınmak da bir otel odasından diğer otel odasına yerleşmek gibidir. Mert ve Umut yine oruçludur, onlar uyandıktan sonra şehremanet yetkililerine haber verirler. Şehremanet yetkilileri, buradan yeni eve götürmek istedikleri demirbaş var mı diye sorarlar, onlar da bir şey olmadığını söyleyince bavulları araca yükleyip hep birlikte yeni evlerine giderler. Tabiki ev, onlar gelmeden önce tamamen hijyenik olacak şekilde temizlenmiştir. Şehremanet yetkilisi yeni evlerini gezdirir, bu ev daha geniştir, daha konforludur ve eski evlerden farklı olarak isteğe bağlı 2+1, 3+1 ya da 4+1 oda olarak kullanılabilir. Evdeki duvar ve fayans desenlerini nereden ayarlayabileceklerini gösterirler, Lisa’yı bu evde aktive ederler. Saadet, bavulunu daha sonra yerleştireceğini söyleyerek işe gider. İşyerinde yine stresli bir şekilde çalışır, en son ekip arkadaşlarıyla helalleşerek ve Pazartesi deney günü görüşmek üzere vedalaşıp Dünya Birliğinin İstanbul saat dilimindekilere çeşitli mekanlarda verdiği iftar yemeğine katılmak üzere çıkar.

Oğlu Umut, eşi Mert’le birlikte, ablası Ece ve abisi Erhan’ın Çırağan Sarayında verdikleri iftar yemeği davetine katılırlar. Annesi ve Babası da Saadet’e sürpriz yaparak Muğla’dan gelmiştir, Saadet çok çok mutlu olur. Boğazdaki hologram gösterisini izlerken bir taraftan masadakilere dert yazar;

“Sebepsiz ölümlerden ben de tedirgin oluyorum, ve kendim için de, sevdiklerim için de endişeleniyorum. Bilim bu kadar ilerlediği halde ölümlerin sebeplerinin açıklanamamasının kabul edilemez olduğunu ancak hazır olmadığımız halde denemelere başlamanın da riskli olduğunu düşünüyorum.”

Ece;

“Geçmiş toplumlarda bu teknolojinin keşfedildiğinin düşünülüyor. Biliyorsun, babam Hamit Bey şu anda Suriye’de, yeni keşfedilen antik kentin kazılarında. Bu kentte yürütülen kazı çalışmalarını çok önemsedğini ve çalışmaların bizzat başında olmak için birkaç gün için oraya gittiğini söyler.”

Saadet;

“Öyle olsa bile, kaçırılan tarihi eserleri yerlerine çok geç geri döndürmeye başladık. Suriye’de yeni keşfedilen antik kent bu teknolojiye ışık tutabilir ancak bu çalışmalar yapılmadan bu deneyin yapılması riskli.”

Mert söze girer;

“Portal kapısı açmak mümkün olduğunda en çok ulaşım sistemine faydası olacak. Ramazan Bayramında önce İzmir’e sonra Muğla’ya gitmek ya da herhangi bir yere gitmek için araç ayarlamakla uğraşmak zorunda kalmayacağız, dünyanın her yerinde bulunan hyperlooplar da çöp olacak.”

Hep birlikte neşelenirler. Bu dünyada, Dünya Birliği kurulduktan sonra teknoloji, hiç olmadığı kadar hızlı ilerlemeye başladığından, bir teknoloji bir an yeniyken bir an çöpe dönüşebilmektedir. Tabi geçmiş nesillerin yaptığı dünyayı kirletme hatasını yeni nesiller işlemek istemedikleri için, bu teknolojilere ait herşeyin toplanması ve ileri dönüştürülmek üzere ayrıştırılması işlerini de Dünya Birliği halletmektedir.

Şenlikler sırasında, sunucu gösteriyi anons eder, sonunda da kendilerini bir sürprizin beklediğini söyler. Tekerlekli sandalyelerle sahneye gelen, engelli sanatçılardan oluşan çok ünlü topluluk, kollarıyla muhteşem bir gösteri sunar. Gösteri bittikten sonra herkes alkışlarken sürpriz bir şekilde ayağa kalkarlar. Sunucu, artık organ yenileme teknolojisinin insanlarda da mümkün olduğunu, daha önce engelli olan topluluğun tüm üyelerinin gönüllü çalışmalara katılarak tamamen iyileştiğini ve bu teknolojinin tüm insanlığın kullanımına hazır olduğunu müjdeler. Salondaki seyircilerin tamamı ayakta, büyük coşkuyla alkışlar.

Gösteri tüm dünyada yayınlanmaktadır, tüm bunları izleyen dışarıdaki protestocular ise, sebepsiz ölümlere çözüm bulunamadığı sürece bu gelişmelerin hayat standartlarına sadece göstermelik katkıda bulunacağını söyleyerek protesto ederler.

BİZİM DÜNYAMIZDA;

Pazartesi sabahı Saadet yine enkaz gibi kalkar. Oruç tuttuğu için kahvaltı etmez, hazırlanırken yine çok tuhaf bir rüya gördüğünü ve yine hiçbir şey hatırlamadığını farkeder, Mert’e söyler ama Mert artık kaale almaz, servisle işe gider. Ofise girince arkadaşları Saadet’in kıyafetine övgüde bulunur;

“Saadet’e bakın ne giymiş, ne güzel bir şeymiş bu. Her gün böyle süslen püslen moda ikonu olarak işe gel, sonra sabahdan akşama kadar ekrana bakarak çalış, güzelliğini bir tek bilgisayar görsün.”

Saadet üstündeki siyah, cübbeye benzeyen uzun ceketi bir İspanyol mağazasından aldığını söyler, molla modasında giyindiğini söyleyerek güler. Arkadaşları cübbeyi çok yanlış zamanda giydiğini, sırf bu kıyafetten dolayı içeri alınabileceğini söyler. Saadet de;

“Yoğunluktan o kadar bezdim o kadar yoruldum ki, beni içeri alırlarsa polislerden uyuyup dinlenmek için en az üç gün süre isterim, savunmamı en erken üç gün sonra verebileceğimi söyleyip uyurum.”

Hep birlikte gülerler. Arkadaşlarının hepsi ablası Ece’yi sosyal medyada takip etmektedir. Ece, işsiz olmasına rağmen devamlı gezdiği ve devamlı sosyal medyada paylaşım yaptığı için, sosyal medyada 10 bin takipçisi olmuştur. Haftasonu ne güzel gezdiklerini, sosyal medyadan hep takip ettiklerini söylerler. Sonra yoğun bir şekilde çalışmaya başlarlar.

Saadet sessiz, stresli, yoğun şekilde çalışmaya devam eder. Telefonu devamlı çalar, Saadet’in yüzü düşer. Çalışmaya devam ederken saçlarını toplar, önce cübbesini sonra kolyesini çıkartır. Saatler geçer. Saat 11:00 civarı Saadet’in cep telefonu çalar. Arayan Mert’tir. Saadet telefonla rahat konuşmak için yerinden kalkar, yürürken telefonu açar. Mert babasının biyopsi sonuçlarının çıktığını, kanser olduğunu söyler. Telefonda ağlar. Saadet’in yüreği burulur, kendisi de çok üzülür ama üzüldüğünü belli etmeden Mert’i teselli etmeye çalışır, Mert biraz sakinleşince babasının sonuçlarını başka bir doktora daha göstermeye karar verir, Genel müdürlüğe yakın bir kanser tedavi merkezi olduğunu oradaki doktorlarla bağlantıya geçeceğini söyler. Ramazan Bayramı planlarını değiştirirler, İzmir’e gitmeye karar verirler. Telefonu kapattıktan sonra Saadet’in tansiyonu yükselir, başı ağrımaya başlar, kurum doktoruna gider. Doktor, tansiyonunun yine yüksek olduğunu söyler. Saadet tansiyon ilaçlarını düzenli kullandığını, her öğlen yemeğinde suya limon sıkıp içtiğini anlatır. Kalkmadan önce sigarayı bırakmak istediğini söyler, doktor ona sigarayla ilgili biraz açıklama yapar;

“Tıp dünyasında sigara madde bağımlılığı olarak kabul edilmiyor. Bıraktığınız zaman, diğer madde bağımlılıklarındaki nöbet geçirme gibi durumlar olmaz, hatta başınız bile ağrımaz. Aslında sigara tamamen, ona yüklediğimiz anlamlardan ibaret. Ben bıraktım mesela. 4 yıldır bir tane bile içmedim, hiç arıyor muyum, asla. (Başını işaret eder) Her şey burada bitiyor. Bırakmak istediğiniz zaman, sigaraya yüklediğiniz keyif içeren cümleler yerine “sigaradan tiksiniyorum” cümlesini kurmaya başlayın. Bir zaman sonra otomatik bırakıyorsunuz.”

Saadet bu tavsiyesini dinleyeceğini söyleyerek doktorun yanından ayrılır, asansöre biner, arkadaşı Gülay’ın koştuğunu görür, asansörün kapısını tutar. Gülay biner, biraz ayaküstü muhabbet ederler, asansör onun çalıştığı kata gelir, Gülay iner. Saadet asansörde kat düğmesinin basılı olmadığını görür, basar ama düğme yanmaz, kapı kapanır, asansör hareket eder. Kapı kapanır kapanmaz asansör sarsılmaya başlar, birkaç

saniye sonra asansörün kapısı açılır, Saadet, Gülay'ın olduğu katta yere yığılır, Gülay düşme sesine döner ve yerde yatan Saadet'i görünce hemen bağırarak kattaki diğer insanlardan yardım ister.

DERSAADET"TE;

Deney günü stresten uyku tutmaz, Saadet sabaha karşı uyanır. Önce kalkıp abdest alıp sabah namazı kılar, hayırlısıyla her şeyin yolunda gitmesi için dua eder. Sonra yeleğinin iç ceplerindeki şifalı bitkiler stoklarını kontrol eder, azalanları tamamlar. Bu yelek ve içindeki otlar, gençken hayatını kurtardığından, bu yaşında bile hala yeleğini yanından ayırmaz. Mert ve Umut uyanınca onlarla vedalaşır. Yol boyunca dualar okuyarak işe gider. Ekibi de streslidir ve işe erken gelmiştir, deney saatine kadar çalışırlar.

Bilim Kurulu Başkanı gelince deneyle ilgili bilgi verirler;

“Deneyde, bulunduğumuz yerde açılması planlanan portal kapısından, dün doğal yollardan ölmüş ama kalbi hala çalıştırılan bir hayvanı yan odaya nakletmeyi, böylece portal yolculuğunun canlılara bir zarar vermemesini sağlamayı planlıyoruz.”

Saat 11:30'da deneyi başlatırlar. Ekip ilk denemeyi yapar ancak planladıkları yerde portal açılmaz. Saadet denemenin başarısız olduğunu düşünerek ekibinden ayrılır. Artık ilk deney sonuçlandığına ve muhtemelen kendi tespit ettikleri hatalardan dolayı başarısız olduğuna göre rahat bir nefes alabilirim diye düşünür, günler sonra ilk defa acıktığını hisseder. Kendi ofisine çıkmak için asansöre gider. Eileen de bir bardak su almak için asansörün yanından geçerken Saadet'le birbirlerine geçmiş olsun derler. Saadet asansöre biner, Eileen'e gülümseyerek el sallar, düğmelere basar, düğmelerin ışığı yanmaz, asansörün kapısı kapanır, asansör hareket eder, sallanmaya başlar, bir iki saniye sonra kapı açılır, Saadet baygın halde yere yığılır.